

העיתון שלנו

מגזין המרכז הרפואי ע"ש אדית וולפסון • גיליון 11 • אפריל 2011

העורך בידיים טובות
- של המחלקה הטכנית

עמ' 18-19

אחות בנשמה:
מורין סוגרת מעגל

20

צנתור חדשני בוולפסון
להחלפת מסתם לב

15

מערך המעבדות שלנו:
בדוק שזה עובד!

9

גם אתה יכול לעבור לבנק המשתלם במדינה

בנק ישראל קובע:

"בנק יהב הוא הבנק הזול ביותר
בשירותים נפוצים בחשבון עו"ש בפער
משמעותי מיתר הבנקים." 10.1.11

הצטרפו עוד היום לבנק יהב ותיהנו גם אתם מחשבון ללא עמלות עו"ש!

פטור מעמלות פקיד • פטור מעמלות ערוץ ישיר • פטור מעמלת מינימום
פטור מעמלת הקצאת אשראי • פנקסי שיקים רגילים חינם (עד 6 בשנה)

שיווק 3.11 מגזין וולפסון

אנו לשירותכם בשלוחת רוטשילד בביה"ח וולפסון

ימים א', ג', ד' 8:30-14:00 • ימים ב', ה' 8:30-13:30, 15:00-17:30 • בימי ו' אין קבלת קהל

בנק יהב
הכי משתלם בשבילך

להצטרפות: *2617

www.bank-yahav.co.il

ההצעה היא לשכירים בלבד. מתן ההטבות מותנה בקיומו של חשבון עו"ש אליו יופקדו משכורות הלקוח באופן שוטף, מינימום 5,000 ש"ח כל האמור בפרסום זה נכון למועד הפרסום וכפוף להוראות הד"ן, הרשויות המוסמכות, הסכם המעסיק ולנוהלי בנק יהב. אין בפרסום זה משום התחייבות, ו/או ייעוץ, חוות דעת או המלצה ביחס לפעולות האמורות, לרבות כדאיותן. מתן האשראי, הבטחות ודמי הטיפול בכפוף לאישור הבנק ותנאיו, הבנק רשאי לשנות את התנאים בכל עת.

זכר הנחה

עובדות ועובדים יקרים,

מאחורינו תקופת חורף שדרשה מאיתנו מאמץ מיוחד, זאת לנוכח העלייה בתחלואות החורף שגרמה לעומס יתר בבית החולים ובמיוחד במחלקה לרפואה דחופה, במחלקות הפנימיות ובמחלקות הילדים. במקביל לכך, נזקקנו להיערכות מיוחדת בשל המאבק המקצועי של האחיות והעובדים הסוציאליים. נציין כי גם ההסתדרות הרפואית הודיעה לאחרונה על סכסוך עבודה. לאור כל זאת אני מבקש להודות לכל עובדי המרכז הרפואי על העבודה המסורה גם בתנאים לא פשוטים. אנו ממשיכים בעשייה, ובמקביל במאמץ לפיתוח בית החולים ושרדנו. בהתאם לתכנון, מחלקות האשפוז בקומה 4 אמורות לעבור שיפוץ, שלאחריו צפויים להשתפר תנאי האשפוז והעבודה במחלקות אלה. במקביל לכך, ציוד חדש מותקן במחלקות ובמכוני השונים. לצערנו, תהליך זה מתבצע בקצב איטי וזאת לנוכח המגבלות הכספיות. בעת כתיבת מילים אלה אני מדווח על מצב ביטחוני מתוח בדרום ועל פיגוע בירושלים. אני מקווה כי בזמן יציאת העיתון, בימים שלפני חג הפסח, המצב הביטחוני יחזור לשגרה של שקט. על אף הקשיים - ויש כאלו - כולנו ממשיכים בעבודה מאומצת ומסורה למען החולים המטופלים על ידנו. אני מחזק את ידיכם במשימה החשובה הזאת. אני מודה לכל אחד ואחת מכם על המסירות ומאחל לכולנו המשך עבודה פורייה.

בברכת פסח שמח לכם ולמשפחותיכם,

ד"ר יצחק ברלוביץ
מנהל המרכז הרפואי

הצנתור שעשה היסטוריה

כך החליפו מומחי
וולפסון מסתם
אאורטלי בצנתור
במקום בניתוח לב
פתוח • עמ' 15

סוף המסע

מבט אישי על הזקנה מהמסדרון: הסבתא של כולנו... ושל רינת הירש. "לוח מודעות"

מאפריקה ועד הלסינקי

ברית מילה לשבט הזולו, קורס ריענון למחקרים בבני אדם... וברכות למי שמגיע!

על מפת התקשורת

מקבץ נוסף מהעשייה בוולפסון - כפי שהיא משתקפת בכלי התקשורת השונים

פרופסור לאופטימיות

פרופ' דב ויסברג משתף אותנו בסיפור הישרדות אישי יוצא דופן. מעבודות לחירות

הסיעוד בשטח

שושי פרידמן, אסתי אהרונ ולידיה ריחני מסכמות את חדשות הסיעוד בבית החולים

לומדים סיעוד

על מסלול של הצלחה: אורה מורנו מספרת על הקורסים שנלמדו בשנה ד' אקדמית

כשעל פגשה את אדי

כך מקדמים המתנדבים המסורים בוולפסון את נושא השתלות האיברים

המעבדות של אז

ד"ר עוזי רביב בטור היסטורי נוסף - והפעם, כך החל הכול במערך המעבדות

מתוך אלבום פורים

חג של חיוכים, שמחה ונתינה מכל הלב - זה היה פורים שהיה במרכז הרפואי וולפסון

הנגרייה של וולפסון - אחת היחידות המקצועיות הפועלות במסגרת המחלקה הטכנית. כתבה בעמ' 18-19

צילומים: ברק נונא
ידיעות: דבורה שרר
עריכה, עיצוב והפקה:
שריג רעיונות

חברי המערכת: ד"ר יצחק ברלוביץ, ד"ר עוזי רביב, ד"ר אמיר טנאי,
ד"ר אלי יצחק, אסתר שלום, אהובה פרידמן, סימה אורן, קלמן גרנק,
מרק גלברג, רינת הירש, פנינה ארד, דליה המאירי, שירלי קרמר,
אסתי אהרונ, שושי פרידמן, דבורה שרר

גיליון מס' 11
אפריל 2011
ניסן תשע"א

העיתון שלנו
מגזין עובדי וולפסון

סוף המסע

מאת רינת הירש

הסבתא הזו הפכה להיות הסבתא של כולנו. זו אותה זקנה ששוכבת בפרוזדור, מאחורי וילון בחדר, או יושבת בכורסה ממש מולכם. זו הסבתא שכולם נגעו בה, ונשמתה נגעה בכולנו. הטור הזה מוקדש לה. לזכרה

צליל המתכת, הנוקש בבריוח נעילת הגלגלים של האלונקה הצרה, טלטל את גופה השברירי. הבחור מהאמבולנס חיזק את אבזם החגורה לבל תיפול, כיסה אותה בשמיכת הצמר הדהויה ונכנס איתה לחדר המיון.

מספר רב של פעמים היא כבר שכבה על המיטה המאולתרת הזאת בתקווה שזו תהיה הפעם האחרונה.

הדקירות החוזרות בניסיון למצוא וריד לעירוי, מדבקות הא.ק.ג. המודבקות על עור ועצמות, טקס הסרת השיניים התותבות. שמה שנכתב על צמיד הזיהוי מזכיר לה תקופה אחרת.

השנה היא כבר לא תספר בטקס השנתי את סיפור שחרורו של הגטו. האחות מפשיטה אותה. היא לובשת תלבושת אחידה.

היא לבושה, אך כולנו עירומים בעיניה. היא למדה לזהות באין ספור האשפוזים את האנשים שיצילו אותה. הסבתא הזו הפכה להיות הסבתא של כולנו. זו אותה זקנה ששוכבת בפרוזדור, מאחורי וילון בחדר, או יושבת בכורסה ממש מולכם.

ולסבתא יש משפחה שרואה את הכול, שמבינה, ששומעת את המשפטים הנאמרים בהיסח הדעת, שקולטת מגע, שמבינה את צרכי מערכת הבראות וגם יודעת לקרוא בין השורות.

"הם באים לקחת אותי..." ואני מבינה למה היא מתכוונת. "אל תשאירו אותי כאן לבד..."

"סבלנות סבתא, יש תור." גם

כאן יש תור, וכל אחד מגיע בזמן שלו. רוח קרה נכנסת מהחלון שנועד לאוורר, ודוקרת בכתף.

זו הסבתא שכולם נגעו בה, ונשמתה נגעה בכולנו.

כל אדם שאנחנו פוגשים בדרך משאיר עלינו חותם.

היא הכירה את האחיות והרופאים במיון, באורתופדיה, בחדר ניתוח, בהתאוששות, בכירורגיה, באורולוגיה. את טכנאי הרנטגן, את התורנים מקרדיולוגיה, עיניים, גינקולוגיה, פסיכיאטריה, המטולוגיה ויהומים. היא הכירה את היחידה בנירולוגיה שם נמרץ הטיפול, לאחר שביקרה כמעט בכל המחלקות הפנימיות גם בזמן שיא של מצוקת כוח אדם. היא קיבלה סיוע מהעובדים הסוציאליים והצדיקה את שביתתם, שמה התנוסס על מנות טחונות וקופסאות של מזון חלבוני שדיאטנים ייעצו לה ועובדי מטבח דאגו לאספקתן, הסניטרים ועובדי הניקיון זיהו אותה מרחוק וכוחות העזר מקרוב.

צליל חד של גלגלי מתכת חתך את הלילה. אלונקה קרה. בכי חרישי של משפחה מברך אותה לשלום בדרכה האחרונה.

לכולם אני מודה בשמה ובשמי. ומוסיפה תודה מיוחדת לצוות האחיות והרופאים של מחלקה פנימית ג' ולכל אלו שליוו אותה במסע אל מותה בדרך הכי מכובדת שאפשר.

רינת

הנכדה של מינה מילשטיין ז"ל

בני ברית באפריקה

אל המשלחת הישראלית שיצאה להדריך צוותים מקומיים בדרום אפריקה בביצוע ברית מילה, כחלק מהמלחמה באיידס, הצטרף גם אלכס צ'רנבסקי, אח חדר ניתוח מוולפסון. הוא מספר על חוויותיו ב"מבצע אברהם" ועל המפגש עם מלך זולו

ניתוח להסרת עורלה במרפאה בסוויילנד, דרום אפריקה

שונים בארץ, הצטרף אלכס צ'רנבסקי, אח חדר ניתוח מוולפסון, וזאת בעקבות המלצתה של אהובה פרידמן, המכהנת כסגנית יו"ר עמותת אחים ואחיות בישראל. במשך כמעט שלושה שבועות פעלו חברי

המשלחת בבית החולים סנט מרי שבדרבן, שם עברו כ-150 בני נוער ומבוגרים ניתוחי מילה על ידי צוות רפואי-סיעודי מקומי, שלמד מהישראלים את המיומנות. "המשימה שעמדה בפנינו הייתה הדרכת הצוות המקומי לבצע בריתות המוניות, כאשר המטרה היא ללמד אותם את עיקרון העשייה בחדר ניתוח, האספטיקה והטכניקה הניתוחית", אומר אלכס, "מעבר לכך הייתה זו חוויה חד פעמית לפגוש את מלך זולו, המולך על עמו מזה 60 שנה". מלך שבט הזולו, המשמש גם כיו"ר המועצה

לבריאות במחוז שבשליטתו, העניק את תמיכתו המלאה למבצע. בדברים שנשא במפגש עם הישראלים ברח המלך את חברי המשלחת ומצא דמיון בין שבט זולו לבין העם היהודי. "לשני העמים יש תבונה ונחישות", אמר המלך, "אני מודה לכם על הסיוע ומבקש את עזרתכם בהקמת 80 מרפאות לניתוחי מילה ברחבי הממלכה". את הביקור הרפואי-מלכותי מסכם אלכס: "זהו כבוד גדול להיות חלק מפרויקט המציל חיי אדם ללא הבדל דת, מין וגזע".

ברית מילה, זה כבר ידוע, אינה רק מסורת יהודית עתיקה, אלא אמצעי בדוק להפחתת התפשטותה של מחלת האיידס. הוכח שניתוח מילה מביא לצמצום דרמטי בהיקף ההידבקות, הן בנגיף האיידס והן במחלות מין שונות.

יהודים ומוסלמים בכל העולם נימולים מטעמי דת, אך מדינות מרכז ודרום אפריקה, שבהן לא מבצעים מילה, מתאפיינות בשכיחות הגבוהה ביותר בעולם של חולי איידס. על רקע זה יזמה עמותת אחים ואחיות חדר ניתוח בישראל, בשיתוף פעולה עם משרד החוץ, את "מבצע אברהם" - פרויקט הומניטרי ייחודי להצלת חיי אדם בשבט הזולו בדרום אפריקה, שם שכיחות נשאות נגיף האיידס היא מהגבוהות בעולם. שבט זולו מהווה קבוצה אתנית גדולה, הכוללת בין 8 ל-10 מיליון בני אדם ומתגוררת ברובה המכריע בפרובינציית קוואזולו-נאטאל בדרום אפריקה. למשלחת שיצאה מישראל אל ארץ הזולו, ובה נציגים מבתי חולים

לרענן את הלסינקי

40 חוקרים ראשיים מוולפסון סיימו קורס ריענון כללי ביצוע מחקרים רפואיים בבני אדם

בהתקשרות עם חברות מסחריות לצורך קיום מחקרים קליניים עולה דרישה הולכת וגוברת לכך שכל צוות המחקר, לא כל שכן החוקר הראשי, יהיו בעלי הכשרה בעריכת ניסויים רפואיים בבני אדם. כחלק מהמגמה להעמיק את שיתוף הפעולה המקצועי עם חברות מסחריות, ולמען שמירה על בטיחות הנבדקים במחקרים אלו, סיימו לאחרונה 40 חוקרים ראשיים מוולפסון את הכשרתם בקורס GOOD CLINICAL PRACTIC - GCP. החוקרים, ביניהם מנהלי מחלקות, ראשי יחידות וחברי ועדת הלסינקי, ריענונו את הכללים הנאותים לשימוש במחקרים רפואיים קליניים בבני אדם וסיימו את הקורס בהצלחה. המשוב המעולה שניתן על ידם בסיום הקורס יוהוה תמריץ לקיומם של קורסים דומים נוספים בבית החולים.

לד"ר אילן דלאל, מנהל המחלקה לרפואה דחופה ילדים, על קבלת תואר פרופסור.

לד"ר אלדד שטלמן על זכייתו במרכז לניהול היחידה לכירורגית כלי דם, במקום ד"ר גיורא הוד שפרש לגימלאות.

לאריה ליברמן שזכה במרכז לניהול מכון הפיזיותרפיה בבית החולים, במקום ניצה דוידוביץ שפרשה לגימלאות.

לד"ר אריה סורוקסקי שמונה כמנהל בפועל של יחידת טיפול נמרץ כללי, במקומה של ד"ר יעל חביב.

לד"ר בובי גרוס, סגן מנהל המרכז הרפואי ב-20 השנים האחרונות, לרגל פרישתו מבית החולים - בהוקרה ובתודה על פעילותו הברוכה לאורך השנים.

שלום לכולם,

לפניכם עוד מקבץ מהעשייה הרבה במרכז הרפואי וולפסון, כפי שהשתקפה בחודשים האחרונים באמצעי התקשורת השונים. אשמח להמשיך ולקבל מכם מידע שוטף ועדכני על הנעשה בסביבת עבודתכם בבית החולים, כדי שנוכל לשתף בכך את כלל הציבור הישראלי ולתרום לתדמיתו של בית החולים. אתם מוזמנים ליצור עמי קשר בכתובת המייל dvorasz@zahav.net.il או בטל' 050-7895201.

בברכת שיתוף פעולה פורה,
דבורה שרר
מנהלת יחסי הציבור ויועצת התקשורת של ביה"ח וולפסון

מדעי החיים בחדר הצנתורים

תלמידים מצטיינים בכיתת המדעים בבית הספר התיכון קציר ברחובות ביקרו בחדר הצנתורים בוולפסון במסגרת ההכנה לתחרות הרובוטיקה הארצית לבתי ספר. נושא התחרות השנה הוא גוף האדם, והתלמידים נדרשים להכין עבודת חקר בנושא ביו-רפואי שתסביר כיצד הטכנולוגיה מסייעת לשיפור איכות החיים, וכן לבנות רובוט העובר מסלול משימות. ה"השתלמות" בוולפסון התקבלה בברכה ובהסברים מפורטים על ידי צוות חדר הצנתורים.

השקמה 26.1.11

כנגד כל הסיכויים

שיתוף פעולה בין בתי החולים וולפסון והעמק הציל את חייו של ילד בן עשר, חולה לב שהובא במיוחד מאתיופיה לישראל. בנק הדם בוולפסון בראשות ד"ר אברהם קלפיש נרתם למאמץ לאחר שבשלב ההכנה לניתוח נמצא בדמו של הילד נוגדן נדיר שלא איפשר עירוי דם בטוח במהלך הניתוח. לבסוף, לאור המלצת הקרדיולוגים בוולפסון, הילד לא נותח אלא עבר צנתור מציל חיים בבי"ח העמק, ושב לאתיופיה במצב טוב.

השקמה מארס 2011

מה בתי החולים מציעים ליולדות? הרביעי בסדרה - וולפסון

מיכל הוכברג נמנעת בחודשי היריון מתקדמים ושאלה אחת נחה בראשה כבר זמן רב: איפה הכי כדאי ללדת? מכיוון שמגוריה הם במרכז הארץ, היא החליטה למסות ולעשות חסד עם נשות ישראל שנחשבות ללדת יוש באפריקתן לבחור את ביה"ח שלהן, אז היא הלכה ובדקה מה הם מציעים ליולדות - כתבה רביעית בסדרה

מיכל הוכברג | 8/3/2011 8:52

תגיות: היריון ולידה, בית החולים וולפסון

קשה יהיה למצוא אישה שנמנעת בחודשי היריון שלה, שלא תבחיש שלמרות האשור הגדול שיש לה אחרי תשעת החודשים, האורז המפחיד ביותר עוד לפני - הלידה. עוד חודשים נותרו ללידה שלי ואני בהיסטריה. איפה ללדת, איך, עם איש לא אוכל? אז החלטתי לכתוב לכולן.

צריכים לישון על זה?
87% מהיולדות בישראל מעוניינות ללדת בבתי החולים וולפסון לביתן, עדיף מרחוק של עד 30 דקות נסיעה. איך אפשר להתווכח איתו? סדרה 4 היא בעליל הנשים שגרות באזור המרכז וברשותם האפשרות לבחור באיזה בית חולים הן יכולות ללדת ואין להן את הזמן לבחור.

nrq 8.3.11

לב ענק בוולפסון: הד עולמי לכתבה

עמותת הצל לבו של ילד וצוות המרכז הרפואי וולפסון הצילו את חייה של אסתר, יתומה בת תשע מעטנזיה, שמחלה נדירה גרמה לליבה לגדול עד לממדי ליבו של גבר מבוגר. הכתבה המרגשת על הילדה המקסימה ועל המלאכים שהעניקו לה את מתנת החיים הופקה ביזמתה של דבורה שרר, מנהלת יחסי הציבור של בית החולים וולפסון, שוודרה באולפן שישי עם יאיר לפיד ועוררה הדים רבים בעולם כולו לאחר שתורגמה לאנגלית, נשלחה ל-70,000 מגויי גירולם פוסט און-ליין ואף הופיעה באתר גירולם און-ליין.

אולפן שישי חדשות ערוץ 2 11.2.11

ביקור נשיא טימור

בפעם הראשונה מבקר נשיא מדינה אורח בבית החולים וולפסון. נשיא מדינת טימור שבדרום מזרח אסיה הגיע יחד עם פמליה נשיאותית גדולה לביקור בפרויקט "הצל ליבו של ילד" ובחדרי טיפול נמרץ ילדים, והביע השתאות מהעובדה שבמקום אחד מטופלים ילדים עם מומי לב מכל העולם.

ביקור חולים

מלווה בח"כ רחל אדטון, התייצבה ראש האופוזיציה ציפי לבני במחלקת הילדים של בית החולים וולפסון, האזינה לסקירות מפי סגנית המנהל, ד"ר זהבית זיו-נר, ושימחה מאושפזים במשולחי מנות.

מתריעים על זיהומים

במסגרת פינוח הבריאות הקבועה שלה בתוכנית הבוקר של ערוץ 10, אירחה דבורה שרר, יועצת התקשורת של המרכז הרפואי וולפסון, את פרופ' אילן דלאל, מנהל מיון ילדים בוולפסון. פרופ' דלאל דיבר על סכנת זיהומים בבקבוקי שתייה של ילדים, זאת לאחר שהורים שילדיהם חלו שוב ושוב הביאו לאגודה לבריאות הציבור את בקבוקי השתייה שלהם לבדיקה. "במעונות עצמם יש חיידק שעלול לגרום למחלות ריאה, דלקת קרום המוח ופיגור", אמר פרופ' דלאל, "הדרך להתגונן היא להקפיד על היגיינה".

השקמה מארס 2011

ערוץ 10 22.2.11

דיעות חולון בת ים 25.3.11

בן אליעזר במצב קשה: "חשש אמיתי לחייו"

השר לשעבר מורדס ומונשם, ומאושפז כבר מעל שבוע באסף הרופא. אחרי ההחמרה, אמרו גורמים בבית"ח כי "מצבו קשה ויש חשש אמיתי לחייו". מנהל היחידה לטיפול נמרץ בוולפסון: "יש לו כמה גורמי סיכון - הוא מבוגר, לא רזה וחולה כרוני".

בתנאי מייל ומיטל יסעור בית-אור מורס: 17:54, 08.03.11

המצב מחמיר, וחבריו של ח"כ בגימני (פואד) בו-אליעזר חרדים לשלום. השר לשעבר, שמאושפז כבר יותר משבוע בבית החולים אסף הרופא בצריפין, מורדס ומונשם וסובל מחיידק בריאותו. גורמים בבית החולים אמונים כי מצבו קשה, ויש חשש אמיתי לחייו.

עדכוני חדשות שוטפים גם בעמוד ynet במייסוק

לצידו של בו-אליעזר, שמאושפז במחלקת טיפול נמרץ, נמצאים בני המשפחה הקרובה. מבית החולים מסרו מוקדם יותר היום כי "על-מנת לסייע לו מבחינה נשימתית החליטו להחדיר אותו ולהנשום אותו. מצבו מוגדר יציב והוא מאושפז בחלל לטיפול נמרץ".

ד"ר אריה סורוקסקי, מנהל יחידה לטיפול נמרץ בוולפסון, שהתבקש להתייחס למקרה של הנשמה כסיכון של דלקת ריאות ציין כי "מבלי להכיר את כל פרטי המקרה, ולפי הפרסומים בתקשורת, ניתן להעריך כי זהו אדם בוגר ומבוגר, אדם לא רזה וחולה כרוני. אצל חולים במחלה ריאתית כרונית, יש סיכוי של כמעט 100 אחוז שדלקת ריאות תסתיים בהנשמה".

ynet 8.3.11

ynet 8.3.11

בריאות now 20.1.11

המצווה: כיסאות גלגלים

צעירי חב"ד העניקו תרומת כיסאות גלגלים לבית חולים וולפסון. טיילור הוכמן, נער בר מצוה מקליפורניה, יום פרויקט חסד לכבוד יום שמתחל, הוא התרים את בני משפחתו וידידיו ורכש 300 כיסאות גלגלים לחלוקה לנפגעי טרור ומוסדות רפואה בישראל. חלק מהכיסאות נתרמו לוולפסון על ידי בית חב"ד חולון והתקבלו בהתרגשות ובתודה.

השר בנימין בן אליעזר אושפז כשהוא מונשם ומורדס בשל דלקת ריאות חריפה (וכבר יצא מכלל סכנה, לשמחת כולנו). ד"ר אריה סורוקסקי, מנהל יחידה לטיפול נמרץ בוולפסון, שהתבקש להתייחס למקרה של הנשמה כסיכון של דלקת ריאות ציין כי "מבלי להכיר את כל פרטי המקרה, ולפי הפרסומים בתקשורת, ניתן להעריך כי זהו אדם בוגר ומבוגר, אדם לא רזה וחולה כרוני. אצל חולים במחלה ריאתית כרונית, יש סיכוי של כמעט 100 אחוז שדלקת ריאות תסתיים בהנשמה".

כשמדובר בחיסכון הפנסיוני שלך, טוב שיש על מי לסמוך!

הידעת?

הטבות גם לבני המשפחה
(קרובי משפחתך מדרגה ראשונה)

מנורה מבטחים
מומחים שאפשר לסמוך עליהם

הסדר מיוחד לאחים ולאחיות במנורה מבטחים

הסכם הטבות ייחודי ומשודרג לחברי אגוד האחים והאחיות,
העמיתים ב"מבטחים החדשה", מעניק לך חיסכון גבוה יותר
ומהווה תרומה משמעותית להגדלת פנסית הפרישה שלך!

בכדי ליהנות מההטבות שמציעה לך קרן הפנסיה, מבטחים החדשה,
התקשרי עוד היום למומחי הפנסיה של מנורה מבטחים:

050-4049268
תומר קליסקי

050-4049298
דודו ארג'ואן

054-6669299
שילה הנדל

www.menoramivt.co.il | shivuk@newmivt.co.il | *9699

מנורה מבטחים
מומחים בניהול פנסיה-ביטוח-פיננסים

* האמור אינו מהווה תחליף ליעוץ או חוות דעת באשר לכדאיות ההשקעה או החיסכון הפנסיוני. * האמור לעיל בלשון נקבה מתייחס גם ללשון זכר.
* דף מידע זה מועד למתן סקירה כללית בלבד, והוא לא מועד לקבוע את זמיונותיך במנורה מבטחים. הזכויות קבועות בתקנון קרן הפנסיה, בפוליסת הביטוח
הרלבנטית ובהסכם ההטבות שנוערך עם האיגודים המקצועיים, ובהם בלבד. בכל מקרה של סתירה בין האמור בדף מידע זה לבין אחד או יותר מן המסמכים
האמורים - יגברו הוראות המסמכים האמורים.

מעבדות או לא להיות

כל מי שנמצא בחזית הטיפול יודע שאי אפשר בלעדיהן: ביקור במערך המעבדות שבמרכז הרפואי וולפסון מגלה עולם שלם של קידמה טכנולוגית ומאמץ אנושי, החוברים יחד כדי לתת לצוות הרפואי שירות אמין ומדויק. בראש המערך המורכב הזה, התומך מדי יום בעשרות רבות של אבחנות וטיפולים, עומדת ד"ר ציפורה מטס, שלזכותה נזקפת תרומה רבה וייחודית למחשוב המעבדות הרפואיות בארץ. נכנסנו למבוכ המעבדות... ויצאנו ממנו עם תובנות חדשות

מאת דליה המאירי, רינת הירש וסימה אורן

הטיפול בחולה. החלטות אבחנתיות וטיפוליות מתבססות במידה רבה מאוד על תוצאות בדיקות המעבדה. תפקיד הבדיקות הללו, בין היתר, הוא לאשר או לשלול את קיומה של מחלה ולעקוב אחר השפעת הטיפול על החולה. בשלושת העשורים האחרונים, מאז הקמתו של המרכז הרפואי וולפסון, חלה התקדמות רבה בשיטות, בטכנולוגיה ובאוטומציה של עולם המעבדות הרפואיות. בשנים האחרונות נרכשו מאבחים מתקדמים ועדכניים, המספקים תשובות מדויקות למספר רב של בדיקות בזמן קצר. טכנולוגיות חדשות המשך ←

אם אתם שומעים את המילה "מעבדה" ומול עיניכם עולה מייד הסטריאוטיפ של מבחנות ומכשירים, מקררים וארונות זכוכית - אתם ממש צודקים. כך בדיוק נראה מערך המעבדות של וולפסון. המתפרש לו בקומת קרקע עליונה (ק"ע) במבוכ מפותל של פרוחורים ארוכים וצרים. שם, בחדר קטן בסוף מסדרון ארוך, אפוף באדי ריחות האופייניים למעבדה רפואית, אנו פוגשים את ד"ר ציפורה מטס, מנהלת אגף המעבדות. בדיקות מעבדה - ואת זה יודע כל איש צוות רפואי - מהוות מרכיב חיוני ביותר במערך

נתיב מיוחד לטיפול בבדיקות הדחופות, המגיעות באמצעות המערכת הפניאומטית ('טילים', בעגה המקומית). מסלול זה מאפשר מתן תוצאה לאחר 90 דקות בלבד.

המעבדה לגסטרואנטרולוגיה משרתת את מטופלי בית החולים וכן מטופלים המופנים על ידי קופות החולים לבדיקות המסייעות לאבחון מחלות בדרכי העיכול, מחלות כבד והפרעות שונות במערכת העיכול. לאחרונה התווספה בדיקה חדשה, המאפשרת לרופא להבדיל בין מחלת מעיים דלקתית לבין תסמונת המעי הרגי.

המעבדה להמטולוגיה, בנוסף לבדיקות השגרה, בודקת פרמטרים רבים לסובלים מאנמיה ומהפרעות קרישה. במעבדה מתבצעים מבחנים לנוגדנים אוטואימונים ובדיקות מולקולריות חדשניות למוטציות של מחלות המטולוגיות.

גם בתחום **המיקרוביולוגיה** חלה התקדמות עצומה בשיטות המעבדה לגילוי וזיהוי מחוללי מחלות זיהומיות. אם בעבר נעשה זיהוי הפתוגנים רק על ידי בדיקת צבע ומבנה מושבות, כיום פועלים במעבדה למיקרוביולוגיה מכשירים חדישים לזיהוי חיידקים ושיטות מולקולריות מתקדמות לזיהוי גורם המחלה ברגישות גבוהה, על פי רצפים גנומים. המעבדה פועלת עד לשעות הערב, על מנת לקצר את זמן מתן התוצאה הסופית.

בקרת איכות בינ"ל

"בכל המעבדות שלנו מתבצעות מדידות של בקרת איכות בינלאומיות, חיצונית ופנימית, העוקבות באופן ממוקד אחר אמינות התוצאה, איכות הציוד וטיב החומרים", מדגישה ד"ר מטס. ההקפדה הבלתי מתפשרת על איכות מבוססת על פעילות לפי נהלים כתובים בהתאם להוראות משרד הבריאות, עם מתן דגש על החלק הקדם-אנליטי של הבדיקה. חוברת בדיקות המעבדה, שכבר הזכרנו, מכילה הנחיות מפורטות לצוות הרפואי והסיעודי על הדרישות להכנת המטופל לבדיקה, סוג מיכל הדיגום ותנאי השינוע הנדרשים. "כל אלה מבטיחים שהתוצאה המתקבלת היא מדויקת לבדיקה הנכונה, לדגימה הנכונה, לחולה הנכון ובזמן הנכון - וכיום, כאשר שיקולים כלכליים עומדים לפני מנהלי המעבדות - גם בעלות הנכונה", אומרת ד"ר מטס. בראש מערך אבטחת האיכות באגף המעבדות עומדת מירי מנגד, שהוסמכה לתפקיד כדי ליישם את תורת אבטחת האיכות בכל פן של העשייה.

על מנת שלתוצאות המעבדה תהיה תרומה משמעותית לטיפול בחולה, פועל מערך המעבדות לשיפור השימוש הקליני בתוצאות וזאת על ידי הצגתן בצורה נכונה. בעבודתה המאומצת של טובה חיימי, אחראית מחשוב המעבדות, הוטמעה במערך המעבדות מערכת מחשוב המאפשרת להציג את התוצאות באמצעות גרף תוך התייחסות לערכי הייחוס בהתאם למין, לגיל ולמצבים מיוחדים. "באמצעות מערכת המחשוב, כל התוצאות נגישות לצוות הרפואי מייד לאחר אישור

שהביאו לפיתוח נוגדנים מאפשרות לבצע במעבדות שלנו מגוון של כ-500 סוגי בדיקות, המפורטות בחוברת בדיקות המעבדה. לחוברת הזאת - כמו לקטלוג הבדיקות הממוחשב - אחראית מנהלת מערך המעבדות בוולפסון, ד"ר מטס, שלזכותה נוקפת תרומה גדולה וייחודית למחשוב המעבדות בארץ. היא הייתה זו שפעלה להקמה ותחזוקה של קטלוג הבדיקות הממוחשב, הנמצא כיום בכל המעבדות של בתי החולים הממשלתיים. זו רק דוגמה אחת לדרך המחשבה של ד"ר מטס הפועלת ללא ליאות לייעול תהליכי העבודה במעבדות, תוך שיפור האיכות והשירות בצד הגדלת הבטיחות והפחתת עלויות.

עליית מדרגה באבחנה

הצוות במעבדות וולפסון, המונה מעל ל-70 עובדים ותורנים, ראוי להערכה על תרומתו והשקעתו הרבה בעשייה היום-יומית, באופן מדויק וקפדני. העובדים עוברים השתלמויות מקצועיות וחלקם משלימים תארים אקדמיים גבוהים. המערך כולל מעבדה לביוכימיה, מעבדה דחופה, מעבדה אימונולוגית, מעבדה לביוכימיה מולקולרית, מעבדה לגנטיקה, מעבדה לגסטרואנטרולוגיה, מעבדה להמטולוגיה, מעבדה למיקרוביולוגיה, מעבדה לפתולוגיה, מעבדה להפריה חוץ-גופית ואת בנק הדם, הנכלל גם הוא במערך המעבדות.

בראש כל מעבדה עומד מנהל מקצועי ומיומן (ראו מסגרת בעמ' הבא), הדואג להכשיר את צוות העובדים לעמוד במשימות. מנהלי המעבדות נפגשים אחת לשלושה שבועות כדי לדון בנושאי איכות, תקצוב, כוח אדם, שיתופי פעולה וכדומה.

ביחד עם ד"ר מטס אנו יוצאים לסיור קצר להכרת המעבדות במערך שבניהולה. **המעבדה לאימונולוגיה** מסייעת בזיהוי מגוון מחלות אוטואימוניות, עוסקת בזיהוי נוגדנים כנגד נגיפים או חיידקים ובזיהוי מחלות נגיפיות בדרכי הנשימה. במעבדה זו מתבצעים מחקרים בתחום מערכת החיסון, כגון בדיקת מדדים חדשים לדלקת.

הקמת **המעבדה לביוכימיה מולקולרית** בבית החולים יצרה קפיצת דרך עצומה בתחום האבחנה המולקולרית של מחלות גנטיות. זו המעבדה היחידה בארץ המאבחנת מחלות מיטוכונדריות ומחלות שריר ייחודיות. המעבדה פיתחה אבחונים בתחום הנוירוגנטיקה בכלל ובמחלות מיטוכונדריות בפרט, ובין השאר מתבצעות בה בדיקות תוך רחמיות של מחלות גנטיות ידועות במשפחות.

אנו עוברים אל **המעבדה לביוכימיה**, בה מבוצעות כ-3 מיליון בדיקות בשנה במגוון רב של תחומים: אנדוקרינולוגיה, ביוכימיה, רמות תרופות, סמני סרטן ועוד. המעבדה קשובה לצרכי הצוות הרפואי ומוסיפה בדיקות לפי דרישת הרופאים. היא פועלת 24 שעות ביממה, 365 יום בשנה, ומשרתת את המחלקה לרפואה דחופה, את מיון ילדים ואת מחלקות האשפוז בקיום בדיקות כימיה והמטולוגיה דחופות. ד"ר מטס מסבירה כי במעבדה קיים

טכנולוגיות חדשות שהביאו לפיתוח נוגדנים מאפשרות לבצע במעבדות שלנו מגוון של כ-500 בדיקות מסוגים שונים

צוות מערך המעבדות

**המעבדה לביוכימיה היא
מעבדה דחופה, הפועלת 24
שעות ביממה ו-365 יום בשנה
ומבצעת כ-3 מיליון בדיקות
בשנה במגוון תחומים נרחב**

**בנוסף לפעילות הרוטינית,
בכל המעבדות מתקיימים
מחקרים המתפרסמים
בעיתונים מדעיים, מוצגים
בכינוסים בינלאומיים
ותורמים למוניטין של וולפסון**

התשובה, מסבירה ד"ר מטס, "התוצאות עוברות לתיק החולה וניתן להשתילן בתעודת השחרור שלו".

בנוסף לפעילות הרוטינית, בכל המעבדות מתקיימים מחקרים רבים בנושאים מגוונים. המחקרים מתפרסמים בעיתונים מדעיים, מוצגים בכינוסים בינלאומיים ותורמים מאוד למוניטין של המרכז הרפואי וולפסון. מנהלי המעבדות משתתפים בימי עיון ובכנסים מקצועיים וניהוליים במטרה להניע שיפור מקצועי מתמיד במעבדות שבניהולם. הצוות המוביל של מערך המעבדות לא רק לומד אלא גם מלמד: המנהלים מוכרים על ידי אוניברסיטת תל אביב להדרכת רופאים במדעי היסוד, ומוכרים על ידי המחלקה למקצועות רפואיים במשרד הבריאות להדרכת עובדי מעבדה לצורך הכרה במעמד של עובד מעבדה רפואית. אז מהו סוד ההצלחה של מערך המעבדות - אנו שואלים את ד"ר ציפורה מטס לסיום. "אלו הם כמה מרכיבים שפועלים יחד", היא מסכמת, "בעיקר אלו הטכנולוגיה המתקדמת מחד והפעילות האנושית מאידך, שיחד עם הרוח הטובה ששורה כאן ועם המקצועיות והנחישות של הצוות, חוברות יחד במעבדות המרכז הרפואי שלנו כדי לסייע לצוות הרפואי לתת למטופל שירות יעיל ואמין. בשביל זה אנחנו כאן".

מי ומי בהנהלת מערך המעבדות

מנהלת המעבדה לביוכימיה ומעבדה דחופה: ד"ר צפורה מטס
סגנית מנהלת המעבדה לביוכימיה: ד"ר עשורה פוקס
אחראי מעבדה אימונולוגיה: ד"ר אילן באבאי
מנהלת מעבדה לביוכימיה מולקולרית: ד"ר אסתר לישנסקי-סילבר
מנהלת המעבדה לגנטיקה: ד"ר דורית לב
אחראית המעבדה לגסטרואנטרולוגיה: ציפי קרפל
מנהלת המעבדה להמטולוגיה: ד"ר אינה ליכמן
אחראית על בדיקות לזיהוי מחלות המועברות בדרכי המין: ד"ר שלומית גוטליב
מנהלת המעבדה למיקרוביולוגיה: אורנה הררי שוורץ
מנהלת המעבדה לפתולוגיה: ד"ר אסתר ברגר
אחראית על מעבדה להפריה חוץ גופית: חנה נחום
מנהל בנק הדם: ד"ר אברהם קלפיש

אופטימיסט

כשבוע לאחר הפסח נציין את יום הזיכרון לשואה ולגבורה • לקראתו, אנו מביאים בפניכם שיחה עם פרופ' דב ויסברג, מנהל מחלקה כירורגית ב' בדימוס • בריאיון שערכו עימו ד"ר טנאי, מנהל היחידה לאלרגיה, אימונולוגיה קלינית וראומטולוגיה, חנה גוכשטט, מנהלת עמותת הידידים, ואיה קנר, חברת העמותה, פרופ' ויסברג מדבר על הכול • שואה ותקומה, הישרדות וזיכרון, החזרה לפולין כרופא בכיר, הקשר שיצר עם האפיפיור, ובעיקר - התקווה שמלווה אותו תמיד ושיסיעה לו לשרוד את התופת

מאת ד"ר אמיר טנאי, חנה גוכשטט, איה קנר

דוגמה אחת מרבות: בספטמבר 1944, בעת קרבות הרחוב במרד ורשה הפולני, הסתתרתי בביתה של משפ' באייר. לפתע הרגשתי מכה בחלק התחתון של גופי. זה היה רסיס שחדר מהחלון, חורר את מכנסי ואת התמונות שהיו בארנק. הוא חלף באלכסון ולא פגע בי. זו מקריות. עם זאת, המוכנות להילחם ולקחת סיכונים שיחקו תפקיד חשוב. קבלת החלטות מהירה מוטבעת באופיי. זה עזר לי לשרוד, וגם הפך אותי מאוחר יותר לכירורג. בכירורגיה יש צורך בהחלטות מהירות. לא כל החלטה היא נכונה, אך בכירורגיה יש צורך בהחלטות. זה ההבדל בין כירורג לפנימאי, למשל.

בשואה היית צריך להיות "כירורג" ולא "פנימאי", וגם שחקן - לדעת לאלתר על המקום.

"בלילה השני שלי בוורשה שהייתי בפנסיון של רופא פנסיונר, שהשכיר את החדרים בביתו. באותה תקופה תפקידה משטרת מוסר אשר וידאה שבפנסיונים כאלו לא יתארחו זוגות לא נשואים. הם איתרו אותי בחדר, ובגלל המראה

המרכזי של יהודי פולין. בתוך שנתיים הוא השלים בהצטיינות את שנות לימודיו האבודות והתקבל ללימודי רפואה בפולין. בשנת 1950 עלה לישראל וסיים את לימודי הרפואה באוניברסיטה העברית. בארץ נישא למילכה והקים משפחה. כיום הם הורים לארבעה, סבים ל-12 נכדים ומתגוררים ברחובות.

פרופ' ויסברג פרסם ארבעה ספרים על חוויותיו בשואה והוא מרצה על כך לעתים קרובות בפני צעירים בארץ ובפולין. פרופ' ויסברג, בהתייחס לחוויותך האישיות, האם ניתן לאפיין שורד? האם רק יד המקרה היא, או שלדעתך שרדת את התופת בזכות תכונות ייחודיות? "ללאספקלמקורותיהתפקידגדולבשרידות.

בגיל 13 ברח דב ויסברג מגטו לבוב לוורשה באמצעות מסמכים מזויפים. במשך שנה וחצי מצא מקלט אצל משפחה פולנית בחדר שהוסתר על ידי ארון

הוותיקים שבינינו, שעבדו בבית החולים בשנות ה-80 וה-90, זוכרים ודאי את פרופ' דב ויסברג, שכיהן כמנהל המחלקה הכירורגית

בוולפסון בשנים 1980-1995. כירורג חזה ולב בעל שם עולמי, שפניות רבות שיחרו לפתחו מכל רחבי הארץ; שהיה ידוע כמשכים קום וכמי שמגיע לבית החולים עם הנץ החמה (גם היום ניתן לראותו לעתים מזומנות בספריית בית החולים); חוקר שמאחוריו מאות פרסומים ומאמרים, ובעיקר הומניסט גדול - איש בעל חוש הומור - מבריק ומבט שובב בעיניים. אם לא הזדמן

לכם לראות את הקולקציה שקישטה את חדרו במחלקה, לא ראיתם אוסף ביארי מה: ממצאים שונים ומשונים שנשלפו מגופם של מטופלים, כאלה שהוחדרו לשם בדרכים אלו ואחרות, בטעות או שלא. אגב, דבר קיומו של האוסף הגיע למרחקים והוא הוצג בכנס השנתי של American College of Surgeons שנערך ב-1992 בניו אורלינס. ובצד הרפואה המקצועית וזיק החיוך בעיניים, ידענו תמיד על פן נוסף שלו - על ימי נערותו בשואה.

לקראת יום השואה והגבורה שיחול בקרוב, פגשנו בפרופ' ויסברג לשיחה בשמונה עיניים על מנת לשחק גם אותכם, הקוראים, באותו פרק אפל שמתוך אפרו הוא צמח, פרק שבמידה רבה עיצב את חייו ואת אישיותו. פרופ' ויסברג נולד ב-1929 בעיר לבוב שבפולין, בן לקהילה היהודית השלישית בגודלה בפולין. בן עשר היה עם פרוץ המלחמה. ביוני 1941 פרצו הגרמנים לעיר ובתוך זמן קצר הקימו את גטו לבוב, שבשיאו אכלס כ-120,000 יהודים. באוגוסט 1942 נערכה "האקציה הגדולה" בגטו לבוב: בין

"קבלת החלטות מהירה מוטבעת באופיי. זה עזר לי לשרוד, וגם הפך אותי מאוחר יותר לכירורג. בכירורגיה יש צורך בהחלטיות. זה ההבדל בין כירורג לפנימאי"

היהודי שלי הבינו מייד שאינני פולני, למרות השם על התעודות המזויפות. הם הבינו שלמצוא ילד כזה זה 'רווחי' יותר מאשר למצוא זוגות נאפים. הם חקרו אותי על ענייני דת ורצו לבדוק האם אני נימול. הודיתי מייד שאני יהודי, והתחלתי לבכות. היית שחקן מלידה, והדמעות באו בקלות. נתתי להם כתובת שקרית של הדוד שלי, והיות ששעת העוצר התקרבה וגם להם, בתלבושת אזרחית, אסור

היה להסתובב אחרי העוצר, הם הניחו לי והלכו לכתובת הפיקטיבית בלעדי. אחרי שווידאית שהם לא עוקבים אחרי, לקחתי את מעט החפצים שלי ורצתי לכתובת האמיתית של

בלתי נלאה

פרופ' ויסברג עם הנכדה איילת

תעודת התלמיד המזויפת שאיתה נמלטו מגטו לבוב לוורשה

הגירוש בוורשה בסוף המרד, 1944

תמונות מהארנק שהיה בכיס מכנסיו ונוקב על ידי ריסי

"המחשבה שהטרידה אותי הייתה שאחרי שהכול ייגמר לא אדע קרוא וכתוב. את מעט הספרים שהיו בדירת המסתור קראתי כל כך הרבה פעמים"

משפחה. יש לנו ארבעה ילדים ו-12 נכדים. כל ילדיי חיים בארץ, כולם שירתו בצבא. בני היה חייל קרבי בצנחנים, ובנותיי, בזכות ידיעת שפות, שירתו במודיעין."

האם חווית השואה השפיעה עליך בבחירת המקצוע?

"אני חושב שיותר מכול השפיעו עלי ההזדהות עם אחיה של אימי, הדוד יוזק, והאספירציות של אימי. דודי היה מגיע לביקור מהלימודים באיטליה, ובסבלנות ובעניין רב היה מתאר את המבנה האנטומי, משתמש במושגים אקזוטיים באיטלקית, ואני רציתי להיות כמוהו. דודי היה הכירורג הראשון במשפחה. הוא היה מפקד בית חולים שדה במהלך מרד ורשה. אחת האחיות בבית החולים הלשינה לגרמנים שהוא יהודי, והוא נורה עוד באותו יום. גם אחת מבנותיי רופאה, אם כי לא כירורגית. אני מאמין שההשפעה של האישיות הייתה בבחירת היותי כירורג ולא דווקא בבחירתי להיות רופא."

אתה בן הדור שחווה את השואה בעצמו. בני הדור השני חוו את הנושא באמצעות הוריהם. האם ילידיך סיפרו לך על ההשפעה המשך

האיצו בנו ללמוד. ניתבו אותנו לפי הכישורים של כל ילד - מי שהתאים ללימודים עודדו אותו ללמוד, ומי שהתאים לעבודת כפיים לא הכריחו אותו ללמוד. דאגו שנעסוק בספורט, חשפו אותנו לתרבות. את האופרה הראשונה בחיי שמעתי כאשר לקחו אותנו מבית הילדים לראות את 'מדאם בטרפליי' בוורשה."

נשאת לבד. איך יוצרים אמון מחודש בבני אדם? איך יוצרים קשרים אישיים?

"את בני משפחתי איבדתי במהלך השנים 1942 עד 1944. ידעתי שהם נרצחו. אמנם לא יכולתי לדעת בוודאות, אך האמנתי שהם אינם: הורי ואחי, סבא וסבתא מצד אימי, סבתי מצד אבי שנרצחה במיטתה על ידי קצין אס-אס כי לא יכלה לקום מהמיטה. בבית הילדים לא דיברנו על מה שעבר עלינו, אלא על ההווה והעתיד. היו ילדים שלקחו מזון מהשולחן, החביאו אותו בכיסים ואחר כך הסתירו מתחת למזרון. אני לא נהגתי כך. בבית הילדים יצרנו קשרי ידידות, שם גם נרקמו האהבות הראשונות. הילדים שהיו איתי בבית הילדים הם משפחתי, גם אלו שהחליטו אחרי המלחמה להישאר בפולין. בארץ הקמתי

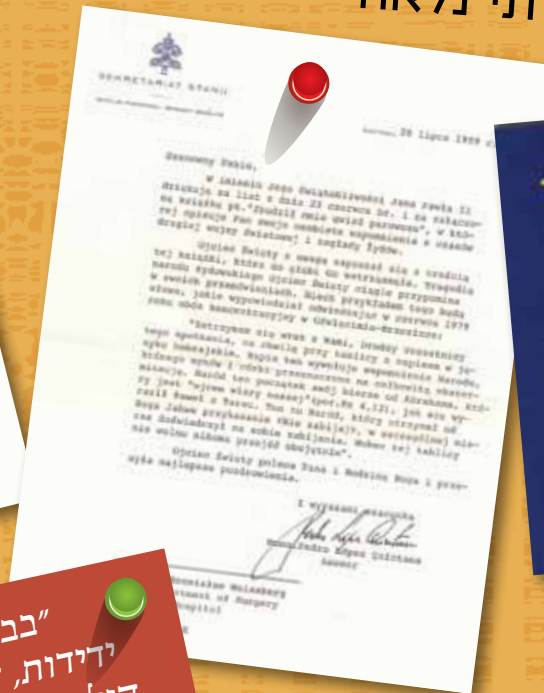
הדוד. הייתה לי האינטואיציה לרמות ולברוח". **מתוך הסיפור האישי שלך עולה אופטימיות שלכאורה אין לה קיום במציאות הנוראה שבה חיית, אמונה שהכל יסתדר והיכולת לדמיין מציאות אחרת...**

"באותה דירת מסתור בוורשה, המחשבה שהטרידה אותי הייתה שאחרי שהכול ייגמר - והאמנתי בכך - לא אדע קרוא וכתוב. את מעט הספרים שהיו שם קראתי כל כך הרבה פעמים עד שידעתי אותם כמעט בעל פה, ושיננתי את לוח הכפל כדי לאמן את היכולות המנטאליות שלי. 'כאשר הכל יסתים, אהיה רופא' - שכנעתי את עצמי. אימי הייתה אישה אופטימית ונחושה, ועוד לפני שנולדנו, אחי ואני, היא הכריזה שהילדים שלה יהיו רופאים. 'גם אם אצטרך לשלוח אותם ללמוד בשווייץ או באיטליה, הם ילמדו רפואה' - כך הייתה אומרת."

איך יכולת לחזור לחיים אחרי המלחמה, וכיצד האופטימיות הטבעית שלך הושפעה על ידי החוויות הקשות שחווית?

"לא היה קושי. בבית הילדים שבו שהיתי אחרי גמר המלחמה, ידעו איך לגשת לנושא.

אופטימיסט בלתי נלאה

עטיפת הספר שנשלח לאפיפיור - ומכתב התשובה בפולנית ובתרגום לעברית

"בבית הילדים בוורשה יצרנו קשרי ידידות, שם גם נרקמו האהבות הראשונות. הילדים שהיו איתי שם הם משפחתי, גם אלו שהחליטו אחרי המלחמה להישאר בפולין"

עיריית צ'נסטוחובה, יצרתי קשר עם הקהילה שנשארה במקום. יש לי הרבה ידידים בפולין. **מה היו תגובות התלמידים הפולנים להרצאה שלך?**

"אחת השאלות הייתה האם אינני מרגיש טינה כלפי העם הפולני. הסברתי שאני חש טינה כלפי מי שעשו את המעשים הללו, אך לא לכולם באופן גורף, כי היו גם כאלו שהצילו יהודים. חלק מהתלמידים הפולנים ידעו על העבר, וחלקם לא היו מודעים למה שעשו אבותיהם. אחד מספריי, 'התעודות משריקת הקטר', תורגם גם לפולנית. שני חברים שלי, רופאים פולנים שהם גם קתולים אדוקים, יעצו לי לשלוח עותק שלו לאפיפיור יוחנן פאולוס השני. פעלתי כעצמם. הספר הגיע לידי האפיפיור, ולשכתו דאגה להעביר את תשובתו. במכתבו הודה האפיפיור על ספרי. הוא הביע הזדהות עם הכתוב בו, וציין שהוא מתפלל לשלומי ולשלום משפחתי. חשוב לי שהספר יגיע לספריות מרכזיות ויהיה זמין לקוראים."

אנו רוצים להביע את הערכתנו הגדולה על שחלקת איתנו את סיפורך. לחברה הישראלית נדרשו שנים רבות להבין שלא רק במרד היתה גבורה, אלא גם בהישרדות. תודה לך פרופ' ויסברג, ואיחולי בריאות ועשייה פורייה לעוד שנים רבות.

מילדי בית הילדים, היהודים היחידים בתיכון שבו למדנו. היו שם לא מעט תופעות של אנטישמיות מצד הילדים וגם מצד המורים. גם כשהתנהגנו ללא דופי קיבלנו יריקה בפנים.

עם זאת, היו גם חברים ללימודים שהתייחסו אלינו יפה ואפילו ביקרו אותנו בבית הילדים."

מה באשר לוו שיח עם הפולנים אחרי המלחמה? הרי חזרת לפולין בגאון.

"בשנת 1989 הגעתי לפולין לנכנס כירורגים. מצאתי שם ידידים אמיתיים מבין הפולנים, אך פגשתי גם שונאי יהודים. צירפו אותי כחבר מערכת באחד מכתבי העת החשובים בתחום הכירורגיה בפולין. כתבתי מאמרים וערכתי מאמרים של אחרים. ברמה האישית עשיתי מאמצים

מול מוסד יד ושם, להעניק הכרה של חסידת אומות עולם לגב' סטאניסלבה ויאצורק שהסתירה אותנו בביתה בצ'נסטוחובה. היא אמנם לא זכתה לכך בחייה, אך נכדתה קבלה את תעודת חסיד אומות העולם במעמד שגריר ישראל בוורשה. הרצייתי בפני בני נוער בוורשה ובצ'נסטוחובה בנושא השואה, והיו להם שאלות לעניין. הייתי אורח

"תמיד סיפרתי לילדי הכול, אבל לא היה לי זמן לכתוב את הספרים. לאחר פרישתי השנייה לגימלאות הילדים קנו לי מחשב ואמרתי: עכשיו אין לך תירוץ. תכתוב!"

שהייתה לך עליהם?

"היו ניצולים שהסתירו את הסיפור שלהם מהמשפחה, כי לא רצו לזכור ולא רצו שהילדים ידעו ושתישאר להם טראומה. אני תמיד סיפרתי לילדי את הכול, אך הייתי עסוק ולא היה לי זמן לכתוב את הספרים. לאחר פרישתי השנייה לגימלאות - אחרי הפרישה

הראשונה כמנהל מחלקה עבדתי במשך תשע שנים נוספות - הילדים קנו לי מחשב ואמרתי: עכשיו אין לך תירוץ. תכתוב! הילדים מכירים וזוכרים את מה שסיפרתי וכתבתי, ואף ביקרו בפולין איתי או במסגרת קבוצות."

עבור רבים מבני הדור השלישי, השואה היא פרק בהיסטוריה. מה יודעים נכדיך?

"נכדיי קטנים. הגדול הוא רק בן 11. הוא כבר קרא את ספריי, והיו לו שאלות. אני מספר לו כמה שאפשר. חשוב שידעו

ויבינו מה מקומנו בין הגויים, וחשוב שיזכרו". **אילו תובנות מפתים מחוויה אישית קשה כל כך? כיצד מחנכים את הילדים?**

"אחת התובנות שלי בעקבות השואה היא שלא ניתן לסמוך על מישהו מבחוץ. את זה הנחלתי לילדיי. גידלתי אותם ברוח ההומאניות, בבחינת 'אל תעשה לחברך...'. אך בו בזמן גם 'אל תאמין לגויים'. אני זוכר כיצד היינו, שמונה

צנתור חדשני בוולפסון

מאת סוולטנה כצוביץ | אחות אחראית
ביחידה לקרדיולוגיה פולשנית
עריכה: מרק גלברג

ב-10 בפברואר 2011 נרשם ציון דרך היסטורי בוולפסון. צוות חדר הצנתורים והמערך הקרדיולוגי ביצע בשני מטופלים פעולה חדשנית בתחום הקרדיולוגיה הפולשנית, בקנה מידה ארצי ועולמי: השתלת מסתם חלופי במקרה של היצרות במסתם האאורטלי הטבעי (TAVI - Transcatheter Aortic Valve Implantation). ההשתלה נדרשה משום שהמטופלים סבלו מהיצרות חמורה של המסתם האאורטלי - הפגיעה השכיחה ביותר במסתמי הלב בעולם המערבי, ואחת המחלות השכיחות ביותר באוכלוסייה המבוגרת.

המסתם האאורטלי מצוי בתווך שבין החדר השמאלי של הלב לאבי העורקים (האאורטה), ודרכו מוזרם הדם מהלב לשאר איברי הגוף. המסתם בנוי משלושה עלים עדינים, העשויים רקמה גמישה-אלסטית. גמישותם מאפשרת להם להיפתח באופן מלא בזמן הזרקה הדם מהלב (סיסטולה) ולהיסגר באופן הרמטי בעת הרפיית הלב ומילויו בדם (דיאסטולה). באופן תקין, שטחו של המסתם האאורטלי הוא בין שלושה לארבעה סנטימטרים רבועים, אולם תהליכים פתולוגיים שונים עלולים לגרום להיצרות משמעותית של המסתם.

חסימה בזרימת הדם

הסיבה הנפוצה ביותר להיצרות המסתם, השכיחה במיוחד בגיל מבוגר, היא הסתיידות, ושחיקה של עלי המסתם. בגלל ההסתיידות,

במערך הקרדיולוגי בבית החולים נרשמה לאחרונה היסטוריה עם ביצועו של טיפול חדשני, התופס תאוצה בעולם, שבמהלכו הוחלף מסתם אאורטלי במהלך צנתור - פעולה המשפרת מאוד את סיכויי הישרדותם של מטופלים מבוגרים

טכנאים ורופאים של המערך הקרדיולוגי (צנתורים ואקו-קרדיוגרפיה) בגיבוי ובתמיכה של המחלקה לניתוחי לב ומחלקת הרדמה, ההשתלה הראשונה בוצעה על ידי ד"ר ולדימיר תורקישר ופרופ' יוסף רוזנמן, והשנייה על ידי ד"ר תורקישר וד"ר ישראל תמרי. כמו כן, במהלך הפעולה נכחו אורחים מהארץ ומחו"ל, ביניהם גם פרופ' קריביה מצרפת, מפתח הטכנולוגיה, אשר הנחה את הצוות בוולפסון במהלך ביצוע הפעולה.

"תענוג לעבוד איתכם"

הפעולה דרשה הכנה מרובה של ציוד יקר וחדשני אך יותר מכל נדרשה הכנה של הצוות. ההכנה כללה השתלמות של רופאים, אח וטכנאי במרכזו של פרופ' קריביה בצרפת והטמעת השיטה תוך המשך הדרכת הצוות בארץ. שתי הפעולות הראשונות עברו בהצלחה רבה. לאחריהן נשמעה נציגה בכירה של החברה שמייצרת את השסתום, מחמיאה לצוות של וולפסון: "תודה לכל הצוות על העבודה הנזהרת שעשיתם, ההכנות ושיתוף הפעולה. תודה גם על היחס החם והלכבדות. היה תענוג לעבוד איתכם. נקווה לשיתוף פעולה פורה ומוצלח גם בהמשך".

שני המטופלים שעברו את הפעולה החדשנית, ובכך נחסך מהם ניתוח מורכב ומסכן חיים, אושפזו בטיפול נמרץ לב ושוחררו לביתם לאחר מספר ימים. הצוות הסיעודי והרפואי במכון הלב היה נרגש מאוד לקראת הפעולה, כמו גם במהלכה. אנו שמחים על הזכות שנפלה בחלקנו לקחת חלק בפרוצדורה מהפכנית וחדשה, אשר בוצעה בבית החולים לראשונה ובהצלחה רבה - בתקווה להמשיך מוצלח לא פחות.

עלי המסתם מאבדים את גמישותם ובעת התכווצות הלב שטח הפתיחה של המסתם קטן במידה משמעותית. תהליך זה גורם לחסימה בנקודה שבה יוצא הדם מהלב ומביא להפרעה קשה בתפקודו. היצרות קשה של המסתם האאורטלי עלולה לגרום לפגיעה קשה באיכות החיים, עם תלונות כגון חולשה, סחרחורת ואובדן הכרה, קושי בנשימה וכאבים בחזה. מעבר לפגיעה באיכות החיים מדובר במחלה קטלנית עם סיכוי גבוה למוות כאשר מדובר בהיצרות סימפטומטית קשה. הטיפול המקובל במחלה הוא החלפת המסתם החולה בניתוח לב פתוח. עם זאת, מחקרים רבים מראים כי אנשים מבוגרים, ובמיוחד אלו שגילם 80 ומעלה והסובלים ממחלות משמעותיות נוספות, נמצאים בסיכון מוגבר למוות בניתוח כזה, בגלל סיכויי הרדמה וסיכונים נוספים. לכן, חולים רבים הזקוקים לניתוח להחלפת מסתם אאורטלי כלל אינם נשלחים אליו.

הצנתור מוביל שסתום

ההשתלות החדשניות בוצעו במרכז הרפואי וולפסון בטכניקה חדשנית של צנתור, בלא צורך בפתיחת בית החזה. יתרה מזאת, ההשתלה בצנתור הייתה כרוכה בפולשניות מזערית: דרך עורק המפשעה של החולה מוחדר צנתר מיוחד ומועבר אל השסתום החולה. על גבי צנתר זה מועבר שסתום מרקמה חיה, התפור על סנט (קפיץ) מתכתי. הסנט מנופח בתוך השסתום החולה תוך ביצוע קיצוב לב מהיר כדי "לשתק" זמנית את התכווצות הלב, כך שהשסתום הביולוגי מחליף למעשה את השסתום החולה. הפעולה בוצעה על ידי צוות רב-תחומי: אחיות,

מאת שושי פרידמן, אסתי אהרונים, לידיה ריחני

פרס מצוינות בסיעוד - למאירה זומר מוולפסון

פרס רות רון למצוינות ומקצוענות בהדרכה קלינית לשנת 2009 הוענק למאירה זומר, אז אחות במחלקה פנימית א' וכיום מרכזת הוראה בביה"ס לסיעוד וולפסון. מאירה הומלצה לפרס על ידי סימה אזולאי, מנהלת בית הספר. מנימוקי הפרס: "הוועדה התרשמה עמוקות ממחויבותך, נאמנותך, מקצועיותך והשקעתך הרבה בהדרכה קלינית בכלל ובפיתוח פרויקט ייחודי בקידום ופיתוח סטודנטים המתקשים בהשגת מטרות ויעדי הלימוד הקליני".

הכשרה בסיעוד החולה הפסיכיאטרי

במהלך 2010 התקיימה בוולפסון תוכנית הכשרה בתחום הסיעוד הפסיכיאטרי, שאורגנה על ידי הנהלת הסיעוד בשיתוף ד"ר אירנה בריקסמן, פסיכיאטרית בית החולים. התוכנית כללה שלושה מפגשים לימודיים לקבוצה נבחרת של אחים ואחיות. המפגש הראשון התקיים באפריל וכלל יום עיון בנושא חולה דחוי וחולה אובדני. המפגש השני (נובמבר) עסק בדלריום במאושפזים, ובדצמבר נערך מפגש שלישי שעסק בפסיכוזות במאושפזים. בסיכום ההליך התקבלו משובים חיוביים מהמשתתפים והודגש הצורך בהמשכם. ד"ר בריקסמן, שהייתה שותפה לתכנון ההכשרה והרצאה במפגשים, אומרת שהיא עדה לשינוי שחל בעקבות ההכשרה בגישתן של האחיות בשטח. הנהלת הסיעוד נערכת עתה לתוכנית המשך בנושא.

יום עיון ארצי בנושא טיפול נמרץ כללי

בחודש יולי האחרון אירחה היחידה לטיפול נמרץ כללי, בראשות האח האחראי וודיה אבו ואסל, יום עיון ארצי בנושא טיפול נמרץ כללי בהשתתפות אחיות מוולפסון ומכל היחידות לטיפול נמרץ כללי בארץ. התוכנית כללה נושאים קליניים שהועברו על ידי צוות היחידה, הרצאה בנושא לחץ והתמודדות שהעבירה פרופ' רבקה יעקובי, מרצה אורחת מהמרפאה הפסיכולוגית של וולפסון, והרצאה ייחודית על "סיפורים מלמדים עם מוסר השכל", שניתנה על ידי האחיות יעל מרציאנו. לאירוע הוזמנו שתי משפחות, שקרוביהן טופלו ביחידה לטיפול נמרץ כללי בוולפסון. המשפחות שיתפו את הקהל בתחושותיהן והותירו בנוכחים רושם עמוק. ד"ר ברלוביץ, מנהל וולפסון, ברך את המשתתפים והביע תקווה לקיומם של עוד ימים כאלה.

מאוקטובר 2010 ועד ינואר 2011 התקיים בוולפסון קורס לאחיות מוסמכות בנושא פצעים רגילים, פצעים כרוניים וקשיי ריפוי. המשתתפים העמיקו ידע בניהול הטיפול בפצעים, הכירו גישות רב תחומיות לטיפול בחולה הסובל מפצע, התעדכנו בטכנולוגיות ריפוי חדשות והתנסו קלינית בניהול הטיפול בפצעים. בוגרות ההכשרה מיועדות לשמש כמובילות התחום בבית החולים. את הקורס ריכזה סטלה טולמסוב, ו-13 מ-63 האחיות המוסמכות שהשתתפו בו היו ממוסדות רפואיים אחרים. בסיום הקורס הביעו כולן שביעות רצון גבוהה ביותר.

לומדות לנהל טיפול בפצעים

כנס ארצי בסיעוד מטופל כלי דם

באוקטובר האחרון נערך בוולפסון הכנס השנתי השמיני לקידום סיעוד המטופל במחלקות כלי דם. הכנס אורגן ותוכנן על ידי אחות אחראית כירורגית ב', יפה אסף, וזאת במסגרת פעילותה בפורום הארצי של אחיות אחראיות כלי דם. בכנס השתתפו כ-150 אחים ואחיות מכל בתי החולים בארץ, שהאזינו בין היתר להרצאתם של ז'ניה פוליאקוב-מילמן ומוטי סיטבון, אחות ואח ממחלקת כלי דם בוולפסון, על מאפייני אישיותו הייחודיים של המטופל במחלות כלי דם. את היום פתחו בברכותיהם של מנהל וולפסון ד"ר ברלוביץ ושל מנהלת הסיעוד לידיה ריחני. בסיום ההרצאות נהנה הקהל מהמופע האמנותי האתני "דרך המשי".

הסינים לא טועים

באירוע שהתקיים בסין בשנת 2010 העניק ראש ממשלת סין, וואן ג'יאבאו, תעודת הוקרה, מדליה ושי לחיה מוסרי, ראש צוות ניתוחי לב בוולפסון. הפרס הוענק לחיה על היותה שותפה זה 16 שנים בפרויקט ההומניטרי הבינלאומי "הצל ליבו של ילד", המתנהל בוולפסון, ועל עזרתה בהקמת מרכזי טיפול וחדרי ניתוח, הכשרת צוות רב מקצועי, השתתפותה בניתוחי לב להצלת חייהם של מאות ילדים - תוך

ליווי אישי, תמיכה מקצועית, סבלנות ונתינה אין סופית. צוות חדר ניתוח רואה בחיה גאווה לאומית!

אחיות מציגות ומשתתפות

- "בחינת יעילות אומדן תפקודי כבד להשתלה מתורם במוות מוחי".
בכנס מדיניות בריאות (תל אביב, 22.12.10) הוצגה הרצאתן של מתאמת המחקרים שושנה פרידמן וחברותיה מפורום ארצי של מרכזות מחקר בסיעוד. ההרצאה "הסיעוד תחת זכוכית מגדלת" הציגה את ממצאי המחקר שעסק בדימוי האחיות.

בכנס איכות ברפואה (תל אביב, 27.10.10) הוצגה ככרזה עבודתן של רוזי גרינשפן וחיה למברג "עייבוב בהגעת מטופל ליחידה".
בכנס השמיני של העמותה הישראלית למחקר בסיעוד (רמת גן, 6.10.10) הוצגו ככרזות עבודותיהן של מאירה זומר - "אלימות כלפי צוות בית החולים", ושל מתאמת ההשתלות לאה הררי ושותפותיה

שנה ד' אקדמית מחזור ט"ז: על מסלול של הצלחה!

מאת אורה מורנו |
מרכזת חטיבה עליונה בביה"ס
האקדמי לסיעוד וולפסון

את מערכת הבריאות לגבש באופן מיידי פתרונות יצירתיים, הנשענים על אסטרטגיה רחבה וארוכת טווח.

הסטודנטים קיבלו כלים ויכולת לראות את מערכת הבריאות בראייה מערכתית ולהבין את ההזדמנות של הבוגר העתידי להשפיע ולקדם סוגיות מקצועיות מהותיות.

סמינר מחקר: אופק חדש ללמידה

כחלק מפרויקט הסיום של הסטודנטים בשנה ד' עליהם לבצע סמינר במחקר, שבמהלכו הם בוחנים סוגיות שונות הקשורות לתהליכי עשייה בסיעוד, כגון בחינת מאפייני אמתיה וחמלה בקרב סטודנטים לסיעוד ורפואה, הקשר בין מוכנות לטפל בחולים הסובלים ממחלות סופניות לבין חרדה אישית מפני המוות, תפיסת ההורים על ידי האחיות כגורם משותף / מעכב במחלקות ילדים, ועוד. סמינר זה פותח בפני הסטודנטים אופק חדש לחיים המקצועיים, המנתב אותם ללמידה באמצעות שאילת שאלות, בחינת המציאות וניסיון למצוא דרכים לשיפור העשייה הסיעודית בשטח ולקידומה. עבודות נבחרות יוצגו ביום העיון, שיתקיים בבית הספר בתאריך 6.6.11.

החונכות - מודל למצוינות אישית

בפרויקט ייחודי, המשותף לבית הספר לסיעוד ולמדור הרווחה באגודת הסטודנטים באוניברסיטת תל אביב, נבחרו איבריהם פיראן, סטודנט שנה ד', וסלוא חפג'א, סטודנטית שנה ג', להוביל תהליכי חונכות לקבוצת סטודנטים מהמגזר הערבי שהחלו את לימודיהם בשנה א'. החונכים הבוגרים הם מודל למצוינות אישית לסטודנטים הצעירים ומהווים עבורם משאב להכוונה, לפיתוח תהליכי למידה ולאיתור דרכי התמודדות עם סביבה לימודית וחברתית חדשה.

של המשפחה למול המערכות השונות. במספר מפגשים מונחים בתחומי נפרולוגיה, המטולוגיה, פסיכיאטריה ואונקולוגיה ילדים, למדו הסטודנטים מהמטופלים על הכוחות הנדרשים מהם בחיי היום-יום, בהתמודדות עם ההשלכות של חולה כרוני. הסטודנטים עברו תהליך של רפלקציה ומודעות עצמית על התהליכים שעוברים המטופלים. מתוך המשוב שלהם בסיום הקורס:

"שמואל לימד אותי רבות, לא רק מקצועית אלא גם אישית, שהקשיים שלי מתגמדים לעומת מה שהוא חווה".

"הבנתי את הקושי שבפרידות עבור מטופלים חולי נפש, שבשבילם כל קשר כזה הוא עולם ומלואו. אז כבר הפסקתי לבעוס כאשר אילנית לא הגיעה למפגש האחרון עמי".

ובסיום, המטופלים לימדו אותנו ואת הסטודנטים המון וחיידו אצלנו את ההבנה שכולנו אנושיים. הייתה זו זכות גדולה למטופלים הסטודנטים ללמוד דרך עיניו של המטופל.

יש לנו עמדה בסוגיות מקצועיות!

החינוך לסיעוד אמור להכשיר את הבוגר להיות מעורב גם בתהליכים פוליטיים במערך שירותי הבריאות. אחד מהכלים החשובים הוא גיבוש נייר עמדה לקידום סוגיה מקצועית. בקורס השנה עסקו הסטודנטים במגוון בעיות בוערות המעסיקות אותם: מצוקת כוח אדם והמחסור באחיות, מיתוג המקצוע ושיווקו, הרחבת סמכויות של האחיות המוסמכות ועוד. בנייר עמדה בסוגיית מחסור כוח אדם בסיעוד פונות הסטודנטיות למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר גמזו: "השלכותיה של בעיה זו מחייבת

**כמה מילים,
ממני אליכם...**

ניתנה לי הזכות, כרכות שנה ד' אקדמית, להוביל קבוצה קטנה ואיכותית המאופיינת ברצינות, בהשקעה ובאחריות לימודית. לנגד עינינו התבגרו תלמידים אלה ופיתחו זהות אישית ומקצועית. מסלול זה נמצא עתה לקראת סיומה של דרך ארוכה, אשר כולה דאיה כלפי מעלה - כל אחד לפי כוחו. בעמוד זה אספר מעט על הקורסים שנלמדו במסגרת שנה ד' אקדמית. ולתלמידים נאמר: הידע שרכשתם בבית הספר, וההתנסויות בבית החולים, ישמשו לכם כנפיים להמשך הצלחתכם המקצועית. בהצלחה לכולכם!

סמינר קליני: קורס שכולו אנושיות

הסמינר הקליני הוא קורס ייחודי לתוכנית בוגר בסיעוד של אוניברסיטת תל אביב. הקורס נלמד בשנה ד' אקדמית ועוסק בלימוד דפוסי התמודדות של מטופלים ומשפחותיהם מול בעיות בריאות ממושכות. הסמינר איפשר מפגש בלתי אמצעי עם אימא לילד בן עשר החולה במחלת הסרטן, וחשף את הסטודנטים למגוון השלכות יום-יומיות

העורך בידיים טובות

בלי תשתיות נאותות, בינוי, טיפול בתקלות, הבטחת אנרגיה רציפה ותחזוקה טכנית שוטפת, לא היינו מצליחים לתפקד בחזית הרפואה והשירות ללקוח. מי שאחראית לכך היא מחלקת ההנדסה והשירותים הטכניים - העורך התפעולי החזק של בית החולים

מצילום רנטגן ועד ניתוח, מקבלה במיון ועד הגשת ארוחת צהריים במחלקות האשפוז - בכל פעילות שנעשית בבית החולים, אנשי ההנדסה והשירותים הטכניים נמצאים ברקע. לא משנה באיזה סקטור אתם - רופאים, אחיות, מנהלה ועוד - ללא השירותים הללו, לא תצליחו לקיים שום פעילות רפואית או טיפולית. ומכיוון שבעבודה השוטפת קשה לזכור זאת, יצאנו לשטח כדי להכיר - ולהזכיר. מחלקת ההנדסה כוללת את המהנדס הראשי של בית החולים, גדי דוידוביץ, את רכז השירותים הטכניים משה גל, ובצידם שלושה מהנדסים, מזכירה וצוות טכני במגוון תחומי התמחות, הפועל במסגרת מחלקת שירותים טכניים - "הזרוע המבצעת" של משרד המהנדס הראשי.

משרד המהנדס הראשי והמחלקה הטכנית מעורבים בכל הפעילויות המתקיימות בוולפסון, לרבות סיוע ותמיכה מקצועית בכל הקשור לתשתיות בית החולים. שלוש משימות עיקריות עומדות בפניהם:

תפעול בית החולים - שליטה על ה"שאלטר". משרד המהנדס הראשי יצר מערכת ממוחשבת ייחודית, יחידה מסוגה בארץ, השולטת על התשתיות, מנטרת אותן ומחשבת באופן שיטתי צריכה של מים, חשמל, גזים ותשומות

אחרות. המערכת מאפשרת מעקב ברמה יומית, בכל שעה, אחר הצריכות והעלויות. עם זאת, בכל הקשור לתפעול בית החולים, משרד המהנדס הראשי מחויב קודם כל לרווחת המטופל, לחוק זכויות החולה ולרווחת הצוות המטפל, ורק במקום השני לחיסכון בעלויות. **אחזקה שוטפת** - כדי לשמר מבנה ציבורי יש לתחזק אותו בשוטף. אחזקה זו מתוקצבת מתקציב בית החולים, ועלותה היא כ-2% מערך הכינון.

שדרוג בית החולים - פרויקטים מובילים שנעשו לאחרונה במסגרת זו:

- רישות בית החולים במתזים לכיבוי אש (ספרינקלרים) - פרויקט שהקיטן משמעותית את סכנת הדליקות והקנה לוולפסון אישור כיבוי משרותי הכבאות.
- שדרוג מערך מיזוג האוויר - הוחלפו מכונות קירור ישנות בחדשות, דבר שהביא להקטנה משמעותית בצריכת החשמל ולהעלאת השרידות, כך שניתן לספק יותר בעלות מופחתת.
- סיום תכנון קומה 4 - קומה זו צפויה להכיל את היחידה לטיפול נמרץ כללי ומחלקה נוספת.
- סיום בנייתו של חדר 4 - המרכז לנפגעות תקיפה מינית, הנמצא במיון. החדר עבר מספר אבולוציות, שבסיומן הוא הורחב וצויד בכל הנדרש.

...מה עם המים?

תפקיד חשוב נוסף של מחלקת ההנדסה הוא לוודא שבית החולים יעמוד בכל תקנות המשרדים הרגולטוריים השונים: משרד הבריאות, המשרד להגנת הסביבה ומשרד התמ"ת. לדוגמה, בעקבות האיסור שהטיל

המשרד להגנת הסביבה על שפיכת מי תמלחת לביו, שודרג מערך החומרים המסוכנים בבית החולים, כולל ביצוע שינויים בתוצרי העבודה של מים ודלק. הטיפול במים הוא נושא בפני עצמו. בוולפסון משתמשים במספר סוגים של מים, ואיכות המים נבדקת באופן קבוע על ידי דגימה המתבצעת מדי שבוע, בכל פעם במקום אחר. כדי לבדוק המצאותם של חיידקים מתבצעות בדיקות כימיות למזהמים שונים. באמצעות מחלקת קיטור והנדסה מפעיל בית החולים באר מים פעילה, ממנה נשאבים כ-20,000 מ"ק בשנה.

אחד מסוגי המים שבהם נעשה שימוש הוא מי השתייה והרחצה. במים אלו, החשש העיקרי לזיהום הוא מחיידק הליגיונלה, המצוי בעיקר במים החמים במקלחות. המחלקה מבצעת בדיקות עתיות ופעולות חיטוי שוטפות למניעת המצאותו של חיידק זה.

בוולפסון מפזרים כ-150 מתקני "תמי 4", המכילים מסננים ומערכות U.V. למחלקת אספקה סטרילית מסופקים "מים מטופלים" - מים שעברו תהליך R.O. למכון הדיאליזה מסופקים מים מטופלים שעברו שני תהליכי R.O. ואילו למעבדה הגנטית-מולקולרית מסופקים מים מטופלים שעברו שני תהליכי R.O. בטור ותהליך טיהור נוסף במערכת ייעודית.

עובדים באנרגיה גבוהה

"הלב הפועם" של מערך האנרגיה שלנו ממוקם בירכתי בית החולים, בצידו המזרחי של המבנה. שם תמצאו את חדר המכונות, המספק את מקורות האנרגיה של בית החולים: דודי קיטור, מכונות קירור, מערכות המים, מערכות הדלק

"וולפסון נמצא במקום טוב יחסית מבחינת התשתיות, ובמקום הטוב ביותר מבחינה הנדסית", אומר המהנדס הראשי של בית החולים, גדי דוידוביץ

“אנו משתדלים לבצע בעצמנו את רוב התיקונים, ההתקנות והאחזקה המונעת, דבר שמונע את הצורך בקבלנים חיצוניים וחוסך כסף רב לבית החולים”, אומר משה גל

משרד המהנדס הראשי יצר מערכת ממוחשבת ייחודית, יחידה מסוגה בארץ, השולטת על התשתיות, מנטרת אותן ומחשבת באופן שיטתי צריכת מים, חשמל, גזים ועוד

וכדומה. הקיטור משמש לעבודת המטבח, המכבסה והאספקה הסטרילית, ומספק חימום בחורף. בקרת החימום בבית החולים מווסתת באמצעות מערכת ייחודית בהתאם לטמפרטורה החיצונית, ואילו מיזוג האוויר מתבצע באמצעות מערכת מרכזית.

על כל הפרוצדורה המורכבת הזאת מנצח כאמור גדי דוידוביץ, מהנדס בית החולים. כעובד משרד הבריאות הוא משמש בנוסף גם כבקר של משרד הבריאות בבתי חולים ובמוסדות רפואה אחרים (בעיקר מכוני הדיאליזה). “ביצוע ביקורים בבתי חולים אחרים מאפשר לי לבצע השוואה ולראות את מיקומו של וולפסון מבחינת תשתיות”, אומר גדי, “בית החולים שלנו נמצא במקום טוב יחסית מבחינת התשתיות, ובמקום הטוב ביותר מבחינה הנדסית”. כאשר התקציבים אינם מצויים בשפע – בלשון המעטה – יתרונותיו של וולפסון על פני בתי חולים אחרים נובעים מהאיכות האנושית והמקצועית של הצוות. ואכן, האנשים העובדים במחלקת ההנדסה ובצוות השירותים הטכניים הם כולם מקצוענים אחד-אחד, וחשוב לא פחות – מסורים מאוד לתפקידם. רכז השירותים הטכניים, משה גל, מספר שהצוות שלו מאופיין בתחושת הזדהות חזקה עם בית החולים, באכפתיות ובמוסר עבודה גבוה. “למרות היחס הקטן של עובדים טכניים פר-מיטה, הצוות עומד בהספקים גבוהים ואיכותיים של עבודה”, הוא אומר.

2,200 תיקונים בחודש

צוות המחלקה הטכנית בראשותו של גל כולל כ-40 עובדים, המבצעים בממוצע 2,200 תיקוני שבר בחודש. הצוות מבצע אחזקה מתוכננת ומונעת וכן אחזקת שבר (תקלות) 24 שעות ביממה, יוצר ובונה מתקנים שונים למערך הרפואי והסיעודי ונותן מענה לכל הדרישות הטכניות באמצעות יחידות מקצועיות במגוון תחומים: חשמל, מים וקיטור, מיזוג אוויר, גזים רפואיים, מיטות, אחזקת בית, שרברבים, מסגריה, נגריה, צבעים, בינוי, טיפול בעגלות ומוקד טכני. גדי דוידוביץ ומשה גל מגדירים במשותף את המטלות, מציבים מטרות ומסמנים את הדרך. “המחלקה הטכנית מקבלת גיבוי מעולה ופתרונות הנדסיים ברמה גבוהה ביותר לכשלים הטכניים ממהנדס בית החולים”, אומר משה גל, “אנו משתדלים לבצע בעצמנו את רוב התיקונים, הייצור, ההתקנות והאחזקה המונעת, דבר שמונע את הצורך בפנייה לקבלנים חיצוניים וחוסך כסף רב לבית החולים. לכל צוות המחלקה מגיעות מילות שבח על עבודה יעילה הנעשית בחריצות רבה וברצון טוב, ללא הנחות וכלי אנוחות. כולנו מודעים לאחריות הרבה שמוטלת עלינו”.

אנו יוצאים מביקור במחלקה הטכנית ובמשרד המהנדס הראשי בתחושה ש“העורך בידיים נאמנות”, ובידיעה ברורה שבלי האנשים הטובים הללו ועבודתם המקצועית לא ניתן היה להצליח בחזית הטיפול הרפואי והשירות.

מאת שושי פרידמן
ואסתר שלום

אחות בנשמה

כשמביטים על מורין בניטה קשה להאמין שכבר חמישים שנה סובבים חייה סביב מקצוע הסיעוד. גם אחרי פרישתה ממשיכה מורין להתנדב בוולפסון כאחות בפרויקט "הצל ליבו של ילד". מהילדים הבדווים שבהם טיפלה בסיני לאחר מלחמת ששת הימים, ועד לילדים הפלסטינים בוולפסון - מורין סוגרת מעגל של סיעוד שכולו נתינה, חמלה ואמפתיה. פגשנו בה כדי לשמוע את סיפורה המיוחד

מורין, ספרי לנו על ילדותך.

"נולדתי באנגליה ב-1945, הימים שלאחר מלחמת העולם השנייה. אימי הייתה יהודייה ניצולת שואה, שהגיעה מגרמניה לארץ בשנות המנדט הבריטי, ואבי היה קצין בריטי קתולי. הם הכירו בארץ, נישאו במצרים וחזרו לאנגליה. אימא לא גילתה לי בתחילה את היותי יהודייה. הוריי ניהלו אורח חיים משולב, ביקרו בכנסייה ובבית הכנסת. בשנות ילדותי ביקרתי מספר פעמים את משפחתה של אימי בישראל, וכך הבנתי שאני למעשה יהודייה".

מדוע בחרת להיות אחות?

"מגיל צעיר היה בי רצון לעזור לזולת, הייתה בי חמלה. כבר בגיל 12 התנדבתי לשירות הגשת עזרה ראשונה באנגליה. בגיל 16 נרשמתי למכללה לסיעוד במטרה ללמוד את המקצוע. ההליך המקובל אז באנגליה כלל שנת הכשרה מקדימה, לבדיקת התאמת המועמדת לתפקיד אחות. התקבלתי, וכעבור כארבע שנים הוכשרתי כאחות מוסמכת וכמייילדת. עברתי לצפון אנגליה והתחלתי לעבוד כאחות חדר ניתוח בבית חולים".

מתי וכיצד הגעת לישראל?

"בשנת 1967 במהלך ניתוח, כשלצדי עומד רופא מנתח מצרי, הודיעו בחדשות שפרצה מלחמה בישראל. עוד נאמר בהודעה כי מדינת ישראל מחפשת מתנדבים לעבודה בקיבוצים בעיקר בקיבוץ, כדי למלא את מקומם של הגברים המגויסים. כאשר שמעתי את הידיעה הזו, ביום הראשון של מלחמת ששת הימים, חשתי בבת אחת הזדהות עם ישראל ותחושה של השתייכות לעם היהודי. עזבתי מייד את מקום עבודתי והודעתי להוריי שאני נוסעת לארץ להתנדב. ההורים והשכנים אספו כסף על מנת לשלוח אותי לארץ. טסתי לארץ באותו מטוס עם אבא אבן, שר החוץ של ישראל, שביקר באנגליה באותם ימים. כשהמטוס נחת בלוד הוצעו למתנדבים אפשרויות שונות, ובחרתי בקיבוץ נאות מרדכי בגליל העליון, שם עבדתי כחצי שנה בבציר ענבים. זו הייתה תקופה מאושרת. למדתי לדבר עברית, אך זה הוביל לעתים לאירוניה משעשעת. באותה תקופה, בגלל מחסור בבשר, הוגשו בחדר האוכל תחליפים, וכל מנה כזאת נקראה 'במקום בשר'. היות שלא שלטתי היטב בעברית, חשבתי שהמילה 'במקום' היא שמה של מנת אוכל, וכך הצעתי לחברי הקיבוץ לאכול 'במקום'... בהמשך עברתי לתל אביב, עבדתי כאחות במחלקה פנימית באיכילוב. לאחר זמן מה חזרתי לאנגליה ולבסוף עשיתי עלייה בשנת 1969 בהיותי בת 24".

היכן היכרת את בעלך?

"לאולפן העברית שבו למדתי הגיע רופא בשם

בשנת 1967 במהלך
ניתוח, כשלצדי רופא
מנתח מצרי, הודיעו
שפרצה מלחמה
בישראל ושמבוקשים
מתנדבים לקיבוצים.
עוד באותו יום
הודעתי בבית החולים
על עזיבתי

מדי כמה ימים יצאנו
במסוק לאבו רודס
ולסנטה קתרינה. בכל
ביקור ניהלנו מרפאה
במשך כמה ימים וישנו
תחת כיפת השמים.
הבדווים ערכו עבורנו
חאפלות ומרוצי גמלים

בתחילת שנות
התשעים פתח פרופ'
קישון ז"ל את יחידת
הצנתורים וביקש ממני
להיות אחות אחראית.
את הצנתור הראשון
עשיתי איתו אחרי
שלקחתי כדור הרגעה

ד"ר שני (היום פרופ' שני משיבא), שחיפש אחות לפרויקט 'שלום בין עמים' שעסק במתן שירותי רפואה לבדווים במדבר סיני. הסכמתי והפכתי לאזרחית עובדת צה"ל. מדי כמה ימים יצאנו במסוק לאבו רודס ולסנטה קתרינה, ובכל ביקור כזה ניהלנו מרפאה במשך מספר ימים וישנו תחת כיפת השמים. בסיני הכרתי את בעלי לעתיד לבוא, יוסי בניטה ז"ל, שהיה אז חובש קרבי שעבד כאזרח עובד צה"ל. למשימות הללו יצאנו אחות ורופא. השבטים הבדווים ידעו על הביקור והיו מגיעים אלינו, מקבלים טיפול ומודים לנו. פעמים רבות ערכו לכבודנו חאפלות ומרוצי גמלים. בתחילת שנות השבעים נתבקשתי להקים מרפאת טיפת חלב באל עריש. יוסי נשאר באבו רודס. הבדווים שהיו נודדים בין אל עריש לאבו רודס היו משמשים כ'דוורים' ומעבירים מכתבים בין יוסי לביני. במרפאה באל עריש פגשתי לראשונה את ד"ר תמרי, לימים מנהל יחידת הצנתורים בוולפסון. יוסי ואני התחתנו בירושלים ברבנות וחזרנו כזוג נשוי לאל עריש. יוסי המשיך ללוות חיילים בטיפול בבדווים ברחבי סיני. הרייתי, ועד חודש תשיעי עבדתי במרפאה. ב-1973 ילדתי את בנו גיא בתל השומר. כשגיא היה בן שלושה חודשים פרצה מלחמת יום הכיפורים, שבמהלכה יוסי נהרג באגם המר הקטן שבחזית המצרית".

איך הסתדרת?

"נותרתי לבד עם תינוק. נאלצתי להסתדר וחייפתי עבודה כאחות, משום שלא רציתי לחזור למדבר. התחלתי לעבוד ביפו, כאחות במחלקה הכירורגית בדונולו בניהולו של ד"ר איזקוב. זו הייתה תקופה יפה. גידלנו את הילדים על חוף הים שהיה סמוך לבית החולים, בהפסקות היינו קונים בייגלה וסופגניות".

ואז פתחו את בית החולים וולפסון...

"נכון. ב-1980 עברתי עם הצוות כולו ופתחנו את כירורגית א'. את ליל הפתיחה של וולפסון לא אשכח. הייתי לבד בבית חולים כמעט ריק מאנשים, אחות יחידה במחלקה. שמרתי על החולים ופחדתי. כעבור מספר שנים הנהלת הסיעוד פנתה אלי ואל שרית קונסטנטי וביקשה שנפתח יחד את היחידה לטיפול נמרץ לב - וכך היה".

ספרי לנו על פתיחת יחידת הצנתורים.

"בתחילת שנות התשעים פתח פרופ' קישון ז"ל את יחידת הצנתורים וביקש ממני להיות אחות אחראית ביחידה. את הצנתור הראשון עשיתי איתו, ואני זוכרת איך לקחתי לפני כן כדור הרגעה... ההכשרה שלי בנושא הסתכמה בכמה ימי התנסות בשיבא. החולה הראשון שצונתר היה אדם מבוגר מאוד. יחד איתנו היה טל, טכנאי הרנטגן. עמדנו בתוך חדר הצנתורים, פרופ' קישון ואני, ומעבר לזכוכית הבקרה

נותרתי לבד עם
תינוק. התחלתי
לעבוד כאחות
במחלקה הכירורגית
בדונולו. גידלנו את
הילדים על חוף הים
שהיה סמוך לבית
החולים

את ליל הפתיחה של
וולפסון לא אשכח.
הייתי לבד בבית
חולים כמעט ריק
מאנשים, אחות יחידה
במחלקה. שמרתי על
החולים ופחדתי

לראות את שמחתם של ההורים והילדה.
בסיום יום העבודה היינו הולכים לראות את
הילדים בטיפול נמרץ. זו הייתה חוויה מיוחדת
שבסיומה חזרנו לארץ מסופקים ונרגשים."

מתי פרשת, ומה את עושה כיום?

"לקראת סיום תפקידי כאחות אחראית
הכשרתי את האחיות סוולנה כצוביץ
מחליפתי. היא הגיעה ליחידת הצנתורים
כאחות צעירה ומבטיחה מספר שנים לפני כן.
העברתי לה את 'שרביט' הניהול הסיעודי של
היחידה בלב שקט, ופרשתי לגימלאות. מאז
פרישתי אני ממשיכה להגיע מדי יום שלישי
למחלקת ילדים. אני מתנדבת במסגרת 'הצל
ליבו של ילד', מלווה את הילדים והצוות,
משוחחת עם ההורים ומנסה להרגיע אותם. גם
היום, כמו אז במדבר, אני מטפלת, בין היתר,
בילדים ערבים. בתחילת דרכי כאחות טיפולית
בילדי הבדווים בסיני, והיום אני מטפלת
בילדים פלסטינים בוולפסון. כן, זו סגירת מעגל
מבחינתי."

לסיכום, מהו סיעוד בעיניך?

"אני מאמינה בקשר הפיזי בין מטפל למטופל,
במגע פיזי. אני מאמינה שכשאני נוגעת אני
מעבירה גלים חיוביים. הסיעוד של היום נראה
אחרת. כיום המעורבות של האחיות היא
יותר טכנית. אני מנסה לשמר את המעורבות
הרגשית של האחיות, שמבטאת את החמלה,
את הסבלנות, את האמפתיה - מה שעושה
בעיני את הסיעוד לעבודה כה נפלאה."

בתמונות:

- (1) מורין כאחות במדבר סיני
- (2) מורין כאחות צעירה במדבר. ניתן לראות את המסוק שהיה מוביל את מורין ושאר הצוות הרפואי לסיני, שם טיפלו בבדווים תחת כיפת השמים
- (3) מורין עם ילד פלסטיני במסגרת התנדבותה בעמותת "הצל ליבו של ילד" בוולפסון
- (4) עם ילדים בדווים בסיני
- (5) כאחות בשארם א-שייח, בימי מלחמת ההתשה

עמדו המון אנשים וצפו בנו: רופאים, הנהלת בית החולים ועוד."

איך הוקמה יחידת צנתורי הילדים?

"ד"ר עמי כהן ז"ל עלה עם משפחתו מארה"ב והצליח בעזרת כספי תרומות לפתוח בוולפסון יחידת צנתורי ילדים, שפעלה במסגרת העמותה 'הצל ליבו של ילד'. צנתור הילד הראשון היה מרגש ומפחיד. נכחו ד"ר עמי כהן, ד"ר תמרי ורופא מרדים, ואנו האחיות, ללא הכשרה ספציפית, ביצענו את הוראות הרופאים. הקשר שלי עם הילדים היה תמיד מרגש. תמיד אספתי עבורם כובות וצעצועים, מה שמאוד עזר להתקרב לכל ילד שהגיע אלי לצנתור. עד היום, לילדים דוברי עברית אני עושה אוריינטציה והכנה לפני הצנתור, ועם ילדים שאינם דוברי עברית אני משתמשת בעיקר במגע ובחיוך על מנת להרגיע ולתקשר. למדתי מעט ערבית, כך שאני יכולה לשוחח קצת עם הילדים הפלסטינים."

ספרי לנו על הנסיעה לסיני.

"בשנת 2006 הצטרפתי למשלחת מוולפסון שיצאה לסיני בראשות המצנח ד"ר תמרי ומנתח הלב ד"ר ששון. שהינו בצפון סיני, שם טיפלנו בילדים והכשרנו צוותים מקומיים. השיפור בילדים היה מיידי. זכורה לי ילדה עם היצרות של המסתם הפולמוני. בתחילת הפרוצדורה השפתיים והאצבעות שלה היו כחולים, ולאחר הרחבת המסתם היא יצאה מחדר הצנתורים ורודה. היה מרגש

גיל הזהב - גיל פז בע"מ

שירותי סיעוד ואבזרי עזר לקשישים

כאשר את/ה שרוי/ה במצוקה בגלל בעיות של הורים קשישים ואת/ה צריך/ה לפתור את הבעיות בדרך הטובה ביותר האפשרית, כדאי לך לזכור את השם "גיל הזהב - גיל פז". "גיל הזהב - גיל פז בע"מ" הינה חברה איכותית ואמינה עם גוון משפחתי חם המשפיע על כל פעולותיה. החברה פועלת משנת 1988 וסניפה הראשי משרת במסירות את תושביה הקשישים של בת-ים. החברה מספקת שירותי סיעוד ועזרה בבית, החל משעתיים ועד 24 שעות ביממה. חברת "גיל הזהב - גיל פז בע"מ" מוכרת ע"י המוסד לביטוח לאומי ומשרד הרווחה כנותנת שירותים לקשישים במסגרת חוק ביטוח סיעוד.

מגוון שירותי החברה:

- שירותי סיעוד ועזרה בבית (מטפלים/ות ליום/לילה)
- השגחה בבית חולים (גם במסגרת חוק ביטוח סיעוד)
- הדרכה וסיוע לשם קבלת מטפלת/זר/ה
- ביקורת בטיחות בבית
- טיפולי אחות מוסמכת
- ייעוץ אישי מקצועי של עובדת סוציאלית
- בבעיות אישיות ומשפחתיות
- ייעוץ והדרכה בבחירת בית אבות
- מכירת אבזרי עזר לקשישים

דרושות מטפלות

עדיפות לבעלות ניסיון

הנהלה וסניף ראשי:

בת-ים, רח' ירושלים 13, טל': 03-6591112 פקס: 03-6573148

טלפון נייד (24 שעות ביממה): 057-5267828

נעלי סטרצווקר MBT לכאבי דורבן וברכיים

(קיימים 5 סוגי נעליים פיזיולוגיות)

טיפול בנעל פיזיולוגית המפעילה שרירים מיוחדים ומורידה עומס מהמפרקים, ברכיים, דורבן, גב ומפרקי ירך. (מחלקה למדרסים גם לחולי סכרת)

**פאב ויתפס לך הגב?
מרפאת גב וצוואר**

סוף לכאבים!

ריפוי בגלי הלם ולייזר

• דורבן וכף הרגל • ברכיים • כאבי כתף • גיד
אכילס • מפרק ירך • מפרק טוֹס • כאבי גב ...

הטיפול בגלי הלם הוכח כטיפול האפקטיבי ביותר לבעיות אורטופדיות, גלי ההלם מפוררים את איזור ההסתיידות, יוצרים כלי דם חדשים ומאיצים את תהליך הריפוי. במקרים מסויימים משלבים גם טיפול בלייזר, הטיפול מוכר כטיפול מחליף ניתוח בחברות הביטוח.

דלקת או הסתיידות בכתף

דלקת בגיד הברך

כאב במרפס (סניס אלבו) דורבן העשב ודלקת כף הרגל

ניסיון 35 שנה • נא לתאם טלפוניתי בין השעות: 16:00-19:00, 9:00-12:00
חולון חנקין 76 טל. 03-5054594

אלטרנטיבה
מרכז רפואי טיפולי • מומחים לרפואה משלימה

www.drpriman.co.il

כאבי רגליים – יש פתרון !

דורבן. סוכרת. פלטפוס. יבלות. אכילס. שחיקת סחוס. תוצאות מחקרים רפואיים חדשים שנערכו בבתי- חולים המובילים בישראל.

דורבן- פיתוח ייחודי ומיוחד שסיקרן את החוקרים, שעליו נערך מחקר מקדים לבדיקת הלחץ הנוצר בעקב לסובלים מדורבן בעקב. את הפיתוח עשה ברק יהושע (ברק אורטופדיה, חולון). תוצאות המחקר שנעשה במעבדה הביומכאנית מראות: (1) הקטנה של 80% בלחץ הנוצר בעקב לסובלים בזמן הליכה. (2) הקטנה של 100% בלחץ הנוצר בעקב לסובלים בזמן עמידה.

פלטפוס- 10 שניות וכף הרגל בפלטפוס ישרה. המצאה ופיתוח חדש של ברק יהושע ליישור הרגל בפלטפוס. ברק יהושע מצהיר שכל מי שיגיע למכון האורטופדי להדגמה חינם יבין מיד איך בשיטת ברק הרגל מתיישרת ב- 10 שניות.

סוכרת- לאחרונה התקבלו תוצאות מחקרים רפואיים חדשים שנערכו בבית החולים וולפסון חולון ע"י ד"ר פלדברין סגן מנהל המח' האורטופדית. בביה"ח מאיר כפ"ס ע"י פרופ' ניסקה מנהל המח' האורטופדית ובשיתוף המעבדה הביומכאנית במכון וינגייט בראשות ד"ר משה איילון. תוצאות המחקרים הפתיעו את החוקרים. במחקרים נבדקו הכוחות הפועלים על קדמת כף הרגל לאלה הסובלים מפצע סוכרת. המחקר נעשה על פיתוח ייחודי ובלעדי של ברק יהושע (ברק אורטופדיה, חולון) שהמציא, פיתח ומייצר מדרסים שמקטינים את הכוחות המזיקים הפוגעים בכף הרגל. בימים אלו אישר משרד הפטנטים האמריקאי כי הפיתוח הייחודי והמיוחד של ברק יהושע נרשם ואושר כפטנט ישראלי בארה"ב. במחקר שנעשה בבית החולים וולפסון טופלו 5 פצעים סוכרתיים של חולים הסבלו מפצע כרוני בכף הרגל יותר משנה ואף שנתיים. חולים אלו עברו את כל הטיפולים המודרניים (כולל גבס מגע) והפצעים לא נסגרו. כלומר החולים הקשים ביותר. בשיטת המדרסים של ברק יהושע 4 פצעים נסגרו בתוך חודש עד ארבעה חודשים והפצע החמישי שהיה קיים כשנתיים הצטמצם למחצית מגודלו.

יבלות וכאבים בכריות כף הרגל- המדרסים שפותחו לחולי הסוכרת מתאימים גם לבעיות הללו.

לפרטים מלאים על הפיתוח, הפטנט והמחקרים הרפואיים:

WWW.BARAKORTO.COM / 03-5012001

עמל סיעודית זכתה במכרז – אבל הזוכים האמיתיים הם אתם...

אנו שמחים להודיעכם כי עמל סיעודית, קבוצת הסיעוד הגדולה והמובילה בישראל, זכתה באופן בלעדי במכרז להענקת שרותי סיעוד מיידיים ללקוחות בית החולים וולפסון.

מהיום, אנו ערוכים להעניק לכם שרותי סיעוד מכל הלב, בפריסה ארצית.

☞ מלונית החלמה	☞ שירותי סיעוד, טיפול ועזרה בבית
☞ ת.ל.מ. – רשת ארצית לטיפול	☞ עובדים זרים
☞ פסיכולוגי, איבחון, ייעוץ והכשרה	☞ מטפלים/אחיות להשגחה בבתי חולים
☞ יידיד נפש – שיקום נפגעי נפש בקהילה	☞ ייעוץ והכוונה חינם ע"י עובדים סוציאליים
☞ קהילות תומכות לנכים	☞ רשת בתי סיעוד ומרכזים גריאטריים

עמל סיעודית
מקבוצת עמל
משפחה של פתרונות לאיכות חיים

המשרד נמצא בקומת הקרקע ליד השות הסוציאל.
ילנה : 054-9292243 | משרד: 03-5059519

לשרותכם סניפים בכל הארץ:

1-700-700-390

www.amalggroup.co.il

שמחה מעודה,
מתנדבת יע"ל,
לאה הררי, מתאמת
ההשתלות, אסתי
אהרני, סגנית מנהלת
הסיעוד, ועליזה עזרן,
מפקחת קלינית

כשיעל פגשה את אדי

מתנדבי יע"ל מתפרסים בכל רחבי בית
החולים במגוון פעילויות של נתינה והתנדבות
• בין השאר, הם כבר החתימו כ-200 מבקרים
בבית החולים על כרטיסי אדי • את כרטיס
האדי האישי שלהם הם רואים כסגולה לחיים
ארוכים • "ישראל היפה" בין כתלי וולפסון

מאת לאה הררי | מתאמת השתלות וכאב

כרטיס אדי בעצמם מספרים שאת הכרטיס שלהם הם רואים כסגולה לחיים ארוכים - עובדה... בפעילות ההסברה של המתנדבים למען תרומת איברים הושם דגש, בהתאם לחוק ההשתלות החדש, על כך שחתימה על כרטיס תורם אדי מעניקה לכל חותם ולבני משפחתו קדימות בתור להשתלה בעת הצורך. יש להדגיש כי קדימות כזאת ניתנת כיום לממתיין להשתלת איבר, שקרוב משפחתו מדרגה ראשונה (הורים, אחים, ילדים או בן זוג) חתם על כרטיס תורם אדי - וכן לממתיין להשתלת איבר אשר בן משפחתו מדרגה ראשונה נפטר (בארץ) ואיבריו נתרמו להצלת חיים. המרכז הלאומי להשתלות מעריך מאוד את פעולת המתנדבים בוולפסון, וכמוהו גם הנהלת בית החולים אסירת תודה להם. "בשם הנהלת בית החולים וולפסון ובשמי", כתב להם ד"ר ברלוביץ', מנהל המרכז הרפואי, "ברצוננו להביע הערכה ותודה עמוקה לכל המתנדבים. תרומתכם מעשית, חשובה וחיונית מאוד. ברצוני לציין בפרט את יו"ר יע"ל חמדה ישראלי, ואת המתנדבים המסורים שמחה מעודה, חוה דיין ויעקב אברהם על ניהול הקמפיין. תודה מיוחדת לפרידה שטרנלובט על עבודה מסורה ללא לאות בהחתמת הקהל".

ולא נותר אלא להוסיף ולומר למתנדבים היקרים שלנו: יישר כוחכם!

מי שעובד בוולפסון או מרבה לבקר בו לא יכול להתעלם מהם: כ-250 מתנדבי "יד עזר לחולה" - יע"ל - העושים עבודה התנדבותית נהדרת בבית החולים. המתנדבים, רובם ככולם גימלאים, מתפרסים בכל רחבי המרכז הרפואי בתפקידים שונים ומגוונים ובהתאם לכישוריהם, ומגישים עזרה וסיוע לחולה המאושפז במסירות ובהתמדה, בכל ימות השבוע ולא כפעולה חד פעמית. בנוסף על תרומתם הנשגבת בעבודה השוטפת בבית החולים, מפעילים מתנדבי יע"ל, בשתי משמרות, קפטריה פעילה במשך שישה ימים בשבוע. את כל הכנסותיהם הם תורמים לבית החולים, לטובת רכישת מכשור לטובת החולה המאושפז. בשנה האחרונה הגיע סכום התרומות לכ-100 אלף שקלים.

אבל זה לא הכול: בנוסף משתתפת יע"ל בפרויקטים ייחודיים שונים הנערכים בין כתלי וולפסון, למשל, פרויקט גילוי מוקדם של סוכרת ויתר לחץ דם. אחד המבצעים המיוחדים הללו הוא פרויקט החתמה על כרטיסי אדי במסגרת המערכה להעלאת המודעות בנושא תרומת איברים. המתנדבים שלנו כבר החתימו קהל רחב המבקיר בבית החולים, והם זוקפים כיום לזכותם כ-200 כרטיסי אדי שנחתמו בעקבות פעילותם - ועוד היד נטויה. לאלו החוששים מ"עין הרע", מתנדבים שחתומים על

חג שמח!

עמותת ידידי המרכז הרפואי וולפסון מברכת את סגל בית החולים לקראת החגים הבאים עלינו לטובה:
חג חירות שמח, חג פסחא שמח וחג הנביא שעיב שמח.

נרתמים
למען
וולפסון

מעוניינים לתמוך בפעילות עמותת הידידים ולתרום לקידומו של המרכז הרפואי
ע"ש אדית וולפסון? אתם מוזמנים ליצור קשר עם עמותת ידידי וולפסון
בטל' 03-5028596 או 03-5028819 או במייל friends@wolfson.health.gov.il

מעריך המעבדות: כך זה התחיל

מאת ד"ר עוזי רביב

**באותם ימים רחוקים
עבדנו בין שלושה
אגפים ביפו, שהקשר
ביניהם נעשה על ידי
אמבולנס, מונית או
רכבו הפרטי של רופא
זה או אחר. על רקע
התנאים הקשים הללו
צמח לתפארה גם
מעריך המעבדות של
המרכז הרפואי וולפסון**

- "מוניות כרמל?"

- "כן..."

- "שלח בבקשה מונית להביא את איזידור פסח מהבית בבית ים לצהלון".

שיחה כזו הייתה מתנהלת כמעט בכל ערב בין הרופא התורן במחלקת ילדים או במחלקת נשים לבין הסדרן התורן בתחנת המוניות. איזידור פסח, אשר הקים את המעבדה הכימית בבית החולים

צהלון בשנת 1952, היה הכונן הבלעדי במשך שנים. כאשר היה צורך לבצע תמונת דם, בדיקת בילירובין לתינוק שנולד או כל בדיקה כימית בדם או בשתן, היינו מקפצים מונית מתל אביב (!) לביתו של פסח בבית ים, ומשם לבית החולים שביפו, וכך גם חזרה הביתה.

כן, אלה היו התנאים שבהם עבדנו באותם ימים רחוקים, ימים של בית חולים מפוצל המפוזר בשלושה אגפים ביפו, כשהקשר ביניהם נעשה על ידי אמבולנס או מונית ולעתים באמצעות רכבו הפרטי של רופא זה או

אחר. יש לזכור שהבעיה הייתה לא רק המעבדות, אלא גם שירותי הרנטגן, יועצים ועוד.

את סיפורן של מעבדות בית החולים אפשר לקרוא בהרחבה בספר "כך זה התחיל", פרי עטו של צבי שפירא ז"ל, אמרכל בית החולים במשך שנים רבות. בספרו קיבץ שפירא את זיכרונותיו מבית החולים הממשלתי יפו ומאגף צהלון בשנים 1949-1980. בין השאר הוא תיאר בפרוטרוט את הקמתן של המעבדות השונות לאורך שנים. לאחר

המעבדה הכימית הוקמה המעבדה ההמטולוגית, שלימים היתה חלק מהמכון ההמטולוגי של בית החולים אשר שכן באגף דונולו א'. כמו כן הוקמה מעבדה בקטריולוגית באגף צהלון. המכון הפתולוגי הוקם בדונולו ב' ב-1958. הפיצול בין אגפי בית החולים הקשה כאמור על עבודת הצוות הרפואי והצוותים הטכניים, אבל על ליקוי זה כיסו ההתלהבות והנכונות של כולם לשאת בנטל.

על בית החולים הממשלתי יפו כתבתי כבר ברשימות אחדות, שפורסמו בגיליונות קודמים של עיתון זה, ולא נחזור על מה שסופר. רק עובדה אחת יש להדגיש: למרות הפיצול של אגפי בית החולים, למרות התנאים הקשים, למרות מכון הרנטגן עם ציודו הלא מתוחכם והמעבדות על מכשיריהן הפשוטים, כפי שאנו רואים אותם היום בדיעבד (מי שמע אז על מחשבים?) - למרות כל המגבלות האלו נעשתה בבית החולים עבודה מעולה של אבחון וטיפול בחולים בעזרת כל

הגורמים - הכימאים, הבקטריולוגים, ההמטולוגים, הפתולוגים, הרדיולוגים, שכולם (וכולן, כמובן) שיתפו פעולה עם הצוות הרפואי לרווחת החולים. לסיום, למרות הנימה הנוסטלגית, אינני מתגעגע לתנאים הפיזיים שהיו לנו ביפו (אולי רק לימיי כרופא צעיר...). זכותי להיות בין הראשונים שעברו ב-1980 לבנין החדש - בית החולים על שם אדית וולפסון - ולהיות חלק מעידן חדש שהחל באותם ימים.

ליד תמונתו של ד"ר חיים ביאר (מימין לשמאל): פרופ' עמי סיד, פרופ' משה מני, ד"ר יצחק ברלוביץ, פרופ' רפי ביאר וד"ר מוטי ביאר

זוכרים את ד"ר ביאר

המחלקה האורולוגית בראשות פרופ' עמי סיד קיימה טקס הנצחה לזכרו של ד"ר חיים ביאר, שנפטר לאחרונה והיה המייסד והמנהל הראשון של המחלקה האורולוגית בוולפסון. הטקס התקיים ב-27.2.11 בנוכחות אשתו, בנוי - פרופ' רפי ביאר וד"ר מוטי ביאר, כלותיו ונכדיו. את הטקס כיבדו בנוכחותם מנהל בית החולים ד"ר יצחק ברלוביץ, סגניתו ד"ר זהביה זיו-נר, עמיתים לעבודה (ביניהם פרופ' מני, ד"ר קנובל, ד"ר רביב ואחרים), רופאים שהוכשרו על ידו וצוות המחלקה האורולוגית. פרופ' סיד נשא דברים לזכרו, ורופאים נוספים, ביניהם ד"ר קורצ'ק, העלו זיכרונות מתקופת עבודתם עם ד"ר חיים ביאר ז"ל. תמונתו של ד"ר ביאר ושלט לזכרו הוצבו במרכז המחלקה.

רק אתה יכול לשדרג את העתיד שלך

עובדי המרכז הרפואי וולפסון מתחילים ללמוד בנובמבר 2011

תואר שני במנהל מערכות בריאות (M.A)

• הלימודים מתקיימים במתכונת
של יום בשבוע

תכנית ההשלמה לתואר ראשון בסיעוד (B.S.N)

• הלימודים מתקיימים
במתכונת של יום בשבוע
• לנרשמים למחזור נובמבר יוענקו
מלגות לימודים (מס' המלגות מוגבל)

תואר ראשון בניהול במערכות בריאות (B.A)

• ניתן לשלב עבודה ולימודים
• לנרשמים למחזור נובמבר יוענקו
מלגות לימודים (מס' המלגות מוגבל)

לשיחת ייעוץ ללא התחייבות
התקשרו עכשיו *המספר 245552*
בקרו אותנו ב - www.iac.ac.il

המכללה האקדמית לישראל ברמת גן בע"מ, חל"צ קיבלה היתר מהמועצה להשכלה גבוהה
לפתוח את תוכניות הלימודים. ההסמכה להענקת התארים מותנת באישור המועצה להשכלה גבוהה.

פורים מהלב

אחיות לשמחה

בנות משרד האחיות הראשית ומחלקת יונקים עשו פורים שמח - ולא שכחו להנציח זאת בתמונה.

איזו מסיבה

עובדי וולפסון חגגו את פורים בנשף צבעוני, שמח ומשעשע - בדיוק כמו שמתבקש בחג המסכות. להתראות בפורים הבא!

אדום ומתוק

שחקני הפועל תל אביב הגיעו לחטיבת הילדים בוולפסון עם משלוחי מנות לילדים המאושפזים.

יום של נשים

בלונים בשלל צבעים קישטו את מחלקת יונקים לרגל יום האישה הבינלאומי, להנאת עובדות המחלקה והאימהות.

מקרר - ומחמם

בפורים האחרון ביקרו בוולפסון חניכי הצופים שתרמו למחלקת הילדים מקרר ושימחו את הילדים עם משלוחי מנות.

אל-איש

שרותי רווחה ושיקום בע"מ
www.el-ish.co.il

שרותים אישיים

לקשישים מוגבלים וחולים כרוניים

בבית ובבתי חולים

- טיפול אישי מלא
- השגחה ביום ובלילה
- שירותי עזרה ביתית
- יעוץ ע"י עובד סוציאלי
- עובדים זרים
- שירות טרם סיעוד לפני זכאות לביטוח לאומי

תל אביב: יצחק בן צבי 84, 68104
טל. 03-5015010
פקס. 03-5036861

ראשון לציון: הרצל 63, 75267
טל. 03-9643016

אשפוז בידיים טובות ואוהבות

כל השירותים הסיעודיים תחת קורת גג אחת

הצוות הסיעודי פועל כבר יותר מ-13 שנים באחוזה, ומעניק למטופלים את מלוא האהבה, המקצועיות והמסירות.

טיפול סיעודי אישי בדירה פרטית. **PrivateCare**
אגף החלמה לקחת פסק זמן לאחר ניתוח או אשפוז.

מחלקה סיעודית דואגת להתאים לכל דייר תוכנית מותאמת לצרכיו.
מחלקת תשושי נפש מיועדת לסובלים מדמנציה או אלצהיימר.

החלמה ב 5 כוכבים

באווירה רגועה בתנאים מושלמים לאחר ניתוח או אשפוז

לפרטים ופגישת היכרות נא להתקשר לטל' 03-9626211

אחוזת ראשונים רח' הנחשול 30, נווה-ים, ראשל"צ-מערב.

רשת הדיור המוגן הפרטית המובילה בישראל